

จดหมายฝากฉบับที่สอง ของท่านเปโตร

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสตีอัสระ)
โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสตนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง
สงวนลิขสิทธิ์ 2007
นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน
คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน
เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระกัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

จดหมายฝากฉบับที่สอง ของท่านเปโตร

บทนำ: จดหมายฝากฉบับที่สองของท่านเปโตรอาจถูกเขียนขึ้นหลังจากฉบับแรก 6 ปี หรือในประมาณปี ค.ศ. 66 ขณะที่ 1 เปโตรพูดถึงความทุกข์ลำบากที่จะเกิดขึ้นในคริสตจักร 2 เปโตรกลับพูดถึงยุคสุดท้ายที่กำลังใกล้เข้ามา การละทิ้งความจริงซึ่งกำลังก่อตัวขึ้นแล้ว และการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ขณะที่ 1 เปโตรพูดถึงการดำเนินชีวิตคริสเตียน 2 เปโตรกลับพูดถึงการคัดเซาะของความจริง (การละทิ้งความจริง) และการสิ้นสุดของยุคสมัยนี้

ภาพรวมของ 2 เปโตร 1: ในข้อ 1-4 เปโตรพูดถึงความจริงที่ว่าเราได้ความรู้จากพระวจนะของพระเจ้าช่วยให้เราเข้าใจพระสัญญาต่างๆของพระเจ้าและได้เข้าส่วนในพระลักษณะของพระองค์ จากนั้นเปโตรได้นำเสนออุปนิสัยฝ่ายวิญญาณเจ็ดประการที่เราควรมีในชีวิตคริสเตียนของเรา ทั้งหมดนี้นำมาซึ่งความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

ในส่วนที่เหลือของบทนี้ เปโตรนำเสนอความคิดในลำดับที่น่าสนใจ ท่านตระหนักดีถึงอิทธิพลและอิทธิอำนาจในฐานะเป็นอัครสาวกของท่าน ท่านทราบดีด้วยว่าวันเวลาของท่านนั้นเหลืออยู่ไม่มากแล้ว ท่านทบทวนให้ฟังว่าท่านและอัครสาวกคนอื่นๆได้เป็นประจักษ์พยานถึงการรับใช้และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม ท่านกล่าวต่อไปว่ามีสิ่งที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นเสียอีก และนั่นคือพระวจนะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้ท่านยังให้คำบรรยายที่ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับการคล้อยตามในพระคัมภีร์อีกด้วย

2 ปต 1:1 ในคำขึ้นต้นของท่าน เปโตรเรียกตัวเองว่า ผู้รับใช้ และ อัครสาวก ของพระเยซูคริสต์ ซีโมนเปโตร ผู้รับใช้และอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ เรียน ท่านทั้งหลายที่ได้รับ

ความเชื่ออันประเสริฐอย่างเดียวกันกับเรา โดยความชอบธรรมของพระเจ้าและพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเราทั้งหลาย คำที่แปลว่า ผู้รับใช้ (ค่ออูลอส) เกือบจะสื่อความหมายว่า ทาส โดยบ่งบอกถึงการยอมอยู่ใต้อำนาจความเป็นเจ้าเหนือหัวของนายของตน อัครสาวกในพระคัมภีร์ใหม่เป็นผู้ที่ได้รับการทรงเรียก โดยเฉพาะจากพระเยซูคริสต์เพื่อที่จะประกาศข่าวประเสริฐ นอกจากนี้ อัครสาวกก็เป็นประจักษ์พยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ด้วย นำสังเกตว่า ความเชื่อของเราถูกเรียกว่า *ประเสริฐ* เพราะมันเป็นเช่นนั้นจริงๆ ให้ความสังเกตด้วยว่าความชอบธรรมของพระเจ้าถูกเอ่ยถึง เพราะพระองค์ทรงชอบธรรมจริงๆ

ข้อนี้ยังสื่อถึงความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์อย่างชัดเจนด้วย ถึงแม้ว่าในภาษาอังกฤษ คำพูดนี้อาจสื่อไม่ชัดเจนมากนัก แต่ในต้นฉบับที่ถูกรับมา (Received Text) วลีนี้อ่านตรงตัวได้ว่า ‘ความชอบธรรมของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์’ พระเยซูคริสต์ทรงถูกเรียกอย่างเจาะจงว่าพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดเช่นกัน เมื่อต้องรับมือกับพวกพยานพระยะโฮวา ข้อนี้ก็บอกชัดเจนถึงความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์

2 ปต 1:2 เปโตรกล่าวต่อไปว่า **ขอพระคุณและสันติสุขของเพิ่มพูนแก่ท่านทั้งหลาย โดยรู้จักพระเจ้าและพระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา** การทูลขอพระคุณและสันติสุขของพระเจ้าในรูปของคำทักทายปรากฏในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งในจดหมายฝากส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์ใหม่ ให้ความสังเกตว่าสำหรับคริสเตียนแล้ว พระคุณของพระเจ้าและสันติสุขของพระองค์ถูกเพิ่มพูน “โดยรู้จักพระเจ้าและพระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” กล่าวอีกนัยหนึ่งเมื่อเราเรียนพระวจนะของพระเจ้าและก่อเกิดเป็นความเข้าใจในพระวจนะนั้น พระคุณและสันติสุขของพระเจ้าที่มีต่อเราก็จะถูกเพิ่มพูนขึ้น นี่จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่เราควรศึกษาพระวจนะของพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน นอกจากนี้คำที่แปลว่า **รู้จัก (อะพิก โนซิส)** ก็มีความหมายว่า ‘ความรู้ที่ถูกต้องและแม่นยำ’ ยิ่งความรู้ของเราเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้าถูกต้องมากเท่าไร เราก็จะยิ่งมีความเข้าใจเกี่ยวกับมันมากขึ้นเท่านั้น ปัญญาสำหรับการดำเนินชีวิตในแต่ละวันก็มาจากการนี้เอง

2 ปต 1:3 **ด้วยเห็นแล้วว่าฤทธิ์เดชอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ได้ให้สิ่งสารพัดแก่เราที่จะให้มีชีวิตและทางที่เป็นอย่างพระเจ้า โดยรู้จักพระองค์ผู้ได้ทรงเรียกเราให้ถึงสง่าราศีและ**

คุณธรรม น่าสนใจที่ว่าสิ่งสารพัดที่ทำให้มีชีวิตและทางที่เป็นอย่างพระเจ้ามา โดยทางความรู้เกี่ยวกับพระองค์ อีกครั้งที่คำที่แปลว่า **รู้จัก** (*อะพิกโนซิส*) มีความหมายว่า ‘ความรู้ที่ถูกต้องและแม่นยำ’ คนมากมายเหลือเกินมีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและพระวาระของพระองค์แบบผิวเผินและว่างเปล่า นั่นจึงเป็นเหตุที่ว่าทำไมเปาโลถึงเขียนไว้ว่า “จงหมั่นศึกษาค้นคว้าเพื่อสำแดงตนเองให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า” (2 ทิโมธี 2:15)

2 ปต 1:4 เปโตรแสดงความคิดอันซับซ้อนของท่านต่อไป ด้วยเหตุเหล่านี้ (ความหมายตรงตัวคือ ‘โดยทางสิ่งเหล่านี้’ คือ โดยทางความรู้เกี่ยวกับพระองค์และความเข้าใจอันแม่นยำเกี่ยวกับพระวาระของพระองค์) **พระองค์จึงได้ทรงประทานพระสัญญาอันประเสริฐและใหญ่ยิ่งแก่เรา** เมื่อเราได้มารู้จักและเข้าใจพระวาระของพระเจ้าอย่างถูกต้อง เราก็จะได้เห็นถึงพระสัญญาอันประเสริฐและใหญ่ยิ่ง น่าสนใจที่คำที่แปลว่า **ใหญ่ยิ่ง** (*เมกะกิสตา*) มาจากคำกรีก *เมกะ* กล่าวอีกนัยหนึ่ง มีพระสัญญาต่างๆที่ **ใหญ่โตมหิท** ครอบงำเราในพระวาระของพระองค์เมื่อเราทำความคุ้นเคยกับพระคัมภีร์

นอกจากนี้พระสัญญาเหล่านี้ก็ถูกเรียกว่า *ประเสริฐ* คำนี้ถูกใช้เพื่อบรรยายถึง **อัญมณีอันมีค่า** (คือ มีค่ามาก) คำนี้ถูกใช้โดยเปโตรหลายต่อหลายครั้งตอนที่ท่านพูดถึง “ความเชื่ออันประเสริฐยิ่งของเรา” (1 เปโตร 1:7 และ 2 เปโตร 1:1), “พระโลหิตอันมีราคามาก” ของพระคริสต์ (1 เปโตร 1:19) และตรงนี้ “พระสัญญาอันประเสริฐ” พระคัมภีร์เต็มไปด้วยพระสัญญาต่างๆและพระสัญญาเหล่านั้นก็มีค่ามากจริงๆ พระสัญญาเหล่านี้ช่วยให้เราเข้าใจและช่วยเหลือเราในเรื่องต่างๆของชีวิต

ท่านกล่าวต่อไปว่า **เพื่อว่าด้วยพระสัญญาเหล่านี้** ซึ่งมาจากความรู้เกี่ยวกับพระองค์ (นั่นคือ เข้าใจพระวาระของพระองค์) ท่านทั้งหลายจะพ้นจากความเสื่อมโทรมที่มีอยู่ในโลกนี้เพราะ **ตัณหา และจะได้รับส่วนในสภาพของพระองค์** คำที่แปลว่า **รับส่วน** (*คอยโนสอส*) มีความหมายว่า ‘หุ้นส่วน’ หรือ ‘สามัคคีธรรม’ ถึงแม้ว่าเราได้รับพระวิญญาณของพระเจ้าแล้วในการที่เรายังบังเกิดใหม่ แต่เปโตรก็สอนอย่างชัดเจนว่าเราเริ่มที่จะมีสามัคคีธรรมกับสภาพของพระเจ้าผ่านทางพระสัญญาต่างๆอันประเสริฐของพระองค์ (คือ พระวาระของพระองค์) กล่าวอีกนัยหนึ่ง

เมื่อเราเติบโตขึ้นในพระวจนะนั้น เราก็เริ่มที่จะเป็นเหมือนพระองค์ทีละน้อยๆ เราเริ่มที่จะมีพระทัยของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 2:16) เราจึงกลายเป็นผู้มีส่วนในสภาพของพระเจ้าโดยได้พ้นจากความเสื่อมโทรมที่มีอยู่ในโลกนี้เพราะตักหา

น่าสังเกตว่าสิ่งที่มีอยู่ในโลกเป็นสิ่งที่เสื่อมทราม ความเสื่อมทรามนี้ส่วนใหญ่แล้วมาโดยทางตักหา น่าสนใจอีกกว่าคำที่แปลว่า **พ้น** (*อาพอเฟะอูโก*) ก็แปลได้ด้วยว่า ‘หนี’ ไม่ว่าจะในกรณีใด เมื่อเราไปหาพระวจนะของพระเจ้าและศึกษาพระสัญญาต่างๆ โดยการนั้นเราก็กลายเป็นผู้มีส่วนในสภาพของพระเจ้า เราก็จะหนีจากความเสื่อมทรามซึ่งอยู่ในโลก ดู สดุดี 119:9,11

2 ปต 1:5 หลังจากได้เกริ่นนำไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว เปโตรจึงให้คำกำชับแรก เพราะเหตุนี้เองท่านจึงอุตสาห์จนสุดกำลังที่จะเอาคุณธรรมเพิ่มความเชื่อ เอาความรู้เพิ่มคุณธรรม นอกจากพระสัญญาต่างๆอันมีค่าประเสริฐซึ่งได้ทรงประทานให้แก่เราแล้ว ซึ่งช่วยให้เราสามารถหนีจากความเสื่อมทรามในโลกได้ ท่านก็สั่งว่า บัดนี้จึงเพิ่มคุณสมบัติต่างๆเหล่านี้เข้ากับชีวิตของท่านทั้งหลายด้วย คำที่แปลว่า **เพิ่ม** (*เอะพิกอเรกะ โอ*) อยู่ในรูปของคำสั่งและมีความหมายเพิ่มเติมว่า ‘จัดหาให้’ หรือ ‘ตกแต่ง’ นอกจากนี้เราต้องอุตสาห์ในการทำเช่นนั้นด้วย คำที่แปลเช่นนั้น (*สปออุเค*) เป็นคำที่ตรงข้ามกับ **จีเกียจ** หรือ **หย่อนยาน** มันมีความหมายตรงตัวว่า ‘รีบเร่งทำการ’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เราต้องหมั่นเพิ่มคุณสมบัติเหล่านี้เข้าไป จงทำเสียเดี๋ยวนี้เลย จงรีบเพิ่มเป็นสองเท่า อย่าชักช้า

คุณลักษณะฝ่ายวิญญาณประการแรกที่ต้องเพิ่มเข้าไปคือ (1) **คุณธรรม** คำที่แปลเช่นนั้น (*อาระเท*) มีความหมายว่า ‘ความเป็นเลิศทางศีลธรรม’ คำพูดที่บรรยายถึงความจริงข้อนี้อาจเป็น ‘เขาเป็นคนดี’, ‘เขามีอุปนิสัยที่แข็งแรง’ หรือ ‘เขาเป็นคนที่ซื่อสัตย์’

คุณลักษณะฝ่ายวิญญาณที่ต้องเพิ่มเข้าไปอันดับต่อมาคือ (2) **ความรู้** นี้ไม่ได้หมายถึงความรู้โดยทั่วไปเท่านั้น (ถึงแม้ไม่มีอะไรผิดกับมันก็ตาม) แต่หมายถึงความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆของพระเจ้า (คือ พระวจนะของพระเจ้า) คำๆนี้ (*กโนซิส*) หมายถึง ความรู้ในทางทฤษฎีซึ่งแตกต่างจากความรู้ในทางปฏิบัติ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เราต้องศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจของเราเกี่ยวกับสิ่งต่างๆของพระเจ้า

2 ปต 1:6 จากนั้นเราต้องเพิ่มความเชื่อของเราด้วย (3) **ความเหนียวรั้งตน** คำที่แปล เช่นนั้น (*เอ็กราทะเอีย*) มีความหมายง่ายๆว่า วินัยในตัวเอง มันหมายถึงการมีวินัยในตัวเองในเรื่องอาหารที่เรารับประทาน อารมณ์ เนื้อหนัง ทัศนคติ ความรู้สึก และความปรารถนาต่างๆของเรา การมีวินัยในตัวเองเป็นแรงขับเคลื่อนภายในที่ทำให้เราทำสิ่งที่เราควรกระทำแทนที่จะทำสิ่งที่เราอยากทำ มันคือการแสดงออกเป็นการกระทำของหลักการเรื่องความชอบธรรม

จากนั้นเราต้องเพิ่มความเชื่อของเราด้วย (4) **ความอดทน** คำที่แปลเช่นนั้น (*สุพอมอน*) ไม่ได้หมายถึงการที่เราอดทนในปฏิกิริยาของเรามีต่อคนโง่ แต่หมายถึงการยึดมั่นอย่างอดทนในสิ่งที่เราควรกระทำ คำเหมือนในปัจจุบันของคำนี้ก็คงเป็น นักแน่น, พากเพียร และสัจย์ซื่อ

จากนั้นเราได้รับบัญชาให้เพิ่ม (5) **การที่เป็นอย่างพระเจ้า**เพิ่มเข้ากับความเชื่อของเรา คำที่ใช่ (*อะอูสะเบเอีย*) สื่อถึงความเชื่อแบบคริสเตียนที่แท้จริง มีคนมากมายที่เคร่งศาสนาแต่เพียงภายนอก แต่การที่เป็นอย่างพระเจ้าสื่อถึงอุปนิสัยที่เป็นตามแบบของพระเจ้าอย่างแท้จริง มันอาจเป็นข้อตรงข้ามกับคนเหล่านั้นที่แค่มีสภาพทางของพระเจ้าเท่านั้น พระเจ้า, พระลักษณะต่างๆของพระเจ้า และสิ่งต่างๆของพระเจ้าก็ปรากฏชัดเจนในคนที่มีการที่เป็นอย่างพระเจ้า

2 ปต 1:7 ต่อไปเราได้รับคำสั่งให้เพิ่มความเชื่อของเราด้วย (6) **ความรักกันพี่น้อง** คำที่แปลเช่นนั้นคือ *พิลาเคิลเพีย* มันสื่อถึงความกรุณาและความรักที่คริสเตียนทั้งหลายควรมีต่อกันและกัน

สุดท้าย เปโตรบัญชาผู้คนของพระเจ้าให้เพิ่ม (7) **ความรักคนทั่วไป** เข้ากับความเชื่อของพวกเขา คำที่แปลเช่นนั้น (*อาคาบ*) เป็นคำที่พบบ่อยในพระคัมภีร์ซึ่งแปลว่า 'ความรัก' มันสื่อถึง 'การเสียสละตัวเองเพื่อคนอื่น' ในความรักที่แท้จริง เราให้ความสำคัญแก่คนอื่นและไม่ใช้ตัวเอง มันมุ่งเน้นที่คนอื่นและไม่ใช่มุ่งเน้นที่ตัวเอง มันคือการเสียสละตัวเราเองเพื่อประโยชน์สุขและความสุขของผู้อื่น ดู ยอห์น 3:16 และกาลาเทีย 2:20

2 ปต 1:8 เมื่อคุณรวมทั้งหมดนี้เข้าด้วยกัน อัครสาวกท่านนี้ก็กล่าวว่า **เพราะถ้ามีใจ** อย่างนั้นอยู่ในท่านทั้งหลายพร้อมบริบูรณ์แล้ว ก็จะกระทำให้ท่านไม่เกียจคร้านหรือไร้ผลในความรู้แห่งพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทั้งบริบทตรงนี้และบริบทต่อไป ท่านจะพูด

ถึง "สิ่งเหล่านี้" (ใจอย่างนั้น) อีกหลายครั้ง ท่านจึงบรรยายว่าถ้าสิ่งเหล่านี้มีบริบูรณ์ (กำลังเพิ่มทวีขึ้น) ในชีวิตของเรา เราก็จะไม่ (ก) **เกียจคร้าน** คำที่ใช้ (ฮารกอส) มีความหมายว่า 'อยู่เฉยๆ' หรือ 'ไร้ประสิทธิผล' นี่ย่อมไม่ใช่คำชมแน่นอนกับการถูกตราหน้าว่าเป็นคริสเตียนที่ไร้ประสิทธิผลในการปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า

หากสิ่งเหล่านี้มีอยู่ในเรา เราก็จะไม่ (ข) "ไร้ผลในความรู้แห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา" คุณลักษณะฝ่ายวิญญาณเจ็ดประการที่ได้กล่าวไปแล้วซึ่งมาจากความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (1:2) ควรเกิดผล เราอาจถามได้ว่า "เรากำลังเกิดผลเพื่อพระเยซูคริสต์มากขนาดไหน" หากเราเกิดผลน้อย เราก็ควรตรวจสอบตัวเองเพื่อดูว่าเราขาดข้อไหนในคุณลักษณะทั้งเจ็ดประการก่อนหน้านั้น ข้อ 5-7 เป็นกุญแจที่แสดงให้เห็นว่าทำไมบางคนถึงมีประสิทธิผลในงานของพระเจ้าและทำไมบางคนถึงไร้ประสิทธิผล สิ่งเหล่านี้ทั้งเจ็ดประการเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

2 ปต 1:9 **เพราะว่าผู้ใดที่ขาดสิ่งเหล่านี้ก็เป็นคนตาบอดตาสั้น และลืมนึกไปว่าตนได้รับการชำระจากความผิดบาปเมื่อก่อนนั้นเสียแล้ว สิ่งเหล่านี้ถูกพูดถึงอีกครั้ง ผู้ที่ขาดสิ่งเหล่านี้** (คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณทั้งเจ็ดประการนั้น) ที่ถูกพูดถึงในข้อ 5-7 ก็**ตาบอด** นี่หมายถึงการเป็นคนตาบอดฝ่ายวิญญาณ นอกจากนี้เขาเป็นคนตาสั้นด้วย คำที่แปลเช่นนั้น (มูโอพาโซ) เป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ *myopia* ในข้อนี้เปโตรกล่าวว่าคนเหล่านั้นที่ขาดสิ่งเหล่านี้ก็เป็นคนตาสั้นฝ่ายวิญญาณ และมองไม่เห็นเลยว่าอะไรกำลังเข้ามาใกล้ พวกเขาองไม่ออกเลยถึงพระพรต่างๆของพระเจ้าในสวรรค์หรือการพิพากษาของพระองค์ที่จะมา สุดท้ายผู้ที่ขาดคุณลักษณะฝ่ายวิญญาณทั้งเจ็ดประการนี้ก็ "ลืมนึกไปว่าตนได้รับการชำระจากความผิดบาปเมื่อก่อนนั้นเสียแล้ว" เมื่อเราขาดคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ เราก็จะ (ในระดับปฏิบัติ) ลืมไปว่าเรารอดแล้วและมีแนวโน้มที่จะดำเนินชีวิตเหมือนชาวโลก คุณสมบัติเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับชีวิตคริสเตียน

2 ปต 1:10 **เมื่อเห็นอย่างนี้แล้ว เปโตรจึงให้ข้อสรุปที่สำคัญ เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงยังอุตสาหะกระทำตนให้เป็นไปตามที่พระเจ้าทรงเรียก และทรงเลือกท่านไว้แล้วนั้น เราต้องจำไว้ว่านี่อยู่ในบริบทของสิ่งที่เพิ่งกล่าวไปก่อนหน้านี้ "การทรงเรียกและการทรงเลือก"**

ของเราก็เป็นภาพเปรียบถึงความรอดของเรา เปโตรกำลังกล่าวว่า จงขยันขันแข็งในการทำให้ประสบการณ์แห่งความรอดของพวกท่านเสถียรอยู่ในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน คำที่แปลว่า **ทำให้...เป็นไป (เบะไบออส)** มีความหมายว่า 'เสถียร' มันเป็นคำสั่ง ดังนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบัญชาเราให้ทำให้ชีวิตคริสเตียนของเราเสถียรโดยการพัฒนาคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณทั้งเจ็ดประการนี้ในชีวิตของเรา **เพราะว่าถ้าท่านประพฤติเช่นนั้น ท่านจะไม่สะดุดล้มเลย** นี่คือเคล็ดลับของชีวิตคริสเตียน เมื่อเราพัฒนาคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ในชีวิตของเรา พวกมันก็จะป้องกันเรามิให้ล้มลงในความบาป สรุปก็คือว่า พวกมันคือ (1) คุณธรรม, (2) ความรู้, (3) การเหนียวรั้งตน, (4) ความอดทน, (5) การที่เป็นอย่างพระเจ้า, (6) ความรักกันพี่น้อง และ (7) ความรักคนทั่วไป

2 ปต 1:11 เปโตรกล่าวต่อไปว่า **สิ่งเหล่านี้** จะให้เรา มีทางเข้าอย่างบริบูรณ์สู่อาณาจักรที่จะมา ด้วยว่าอย่างนั้นท่านทั้งหลายจะมีสิทธิสมบูรณ์ที่จะเข้าไปในอาณาจักรนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยยี่หระรอดของเรา นี้ไม่ได้สื่อว่าคุณสมบัติเหล่านี้นำมาซึ่งความรอด แต่สื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะนำมาซึ่งบำเหน็จและมรดกสักวันหนึ่งในอาณาจักรนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง **สิ่งเหล่านี้** ไม่เพียงมีประสิทธิผลในการปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าตอนนี้เท่านั้น แต่พวกมันยังเป็นการลงทุนแบบหนึ่งที่จะนำมาซึ่งผลตอบแทนในนิรันดร์กาลด้วย พวกมันเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการสำสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ ดู มัทธิว 6:19-20

2 ปต 1:12 เปโตรกล่าวต่อไปโดยบอกผู้อ่านของท่านว่า ท่านจะไม่ละเลยในการเตือนความจำพวกเขาเกี่ยวกับ**สิ่งเหล่านี้** เหตุฉะนั้น ถึงแม้ว่าท่านจะรู้และตั้งมั่นคงอยู่ในความจริงที่ท่านรับแล้วนั้นก็ดี ข้าพเจ้าก็ไม่ละเลยที่จะเตือนสติท่านทั้งหลายเสมอให้ระลึกถึง**สิ่งเหล่านี้** ท่านเตือนความจำผู้อ่านของท่านต่อไปเกี่ยวกับคุณสมบัติทั้งเจ็ดประการที่ถูกพูดถึงไปแล้วก่อนหน้านี้ในบทนี้ พวกเขาทราบเกี่ยวกับ**สิ่งเหล่านี้** แล้ว โดยได้ตั้งมั่นคงอยู่ในความจริงแล้ว อย่างไรก็ตาม การทวนซ้ำๆก็ก่อให้เกิดการเรียนรู้

2 ปต 1:13-14 นอกจากนี้ เปโตรตั้งใจว่าจะเตือนความจำผู้ฟังของท่านต่อไปเรื่อยๆเกี่ยวกับคุณสมบัติทั้งเจ็ดประการนี้ตราบใดที่ท่านมีชีวิตอยู่ในส่วนของท่านแล้ว ท่านก็

ทราบว่าคุณไม่แน่ใจว่าคุณจะได้ออกไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ตราบใดที่ข้าพเจ้ายังอาศัยอยู่ใน
พลับพลานี้ ข้าพเจ้าเห็นสมควรที่จะเตือนสติท่านทั้งหลายให้ระลึกถึงข้อความเหล่านี้ 14 เพราะ
ข้าพเจ้ารู้ว่า อีกไม่ช้าข้าพเจ้าก็จะต้องสละทิ้งพลับพลาของข้าพเจ้าไป ดังที่พระเยซูคริสต์องค์
พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าแล้ว

คำที่แปลว่า สมควร (ดีโคอส) เป็นคำพื้นฐานในพระคัมภีร์ใหม่ที่แปลว่า 'ชอบธรรม'
หรือ 'ยุติธรรม' การที่ท่านพูดถึง "พลับพลา" ย่อมเป็นภาพเปรียบเทียบที่หมายถึงร่างกายบนโลกนี้
และชีวิตฝ่ายร่างกายของท่าน คำที่แปลเป็น เตือนสติ (ดีเอะเกะอีโร) มีความหมายพื้นฐานว่า 'ปลุก
ให้ตื่น' หรือ 'กระตุ้นให้ตื่นจากหลับ' ท่านตั้งใจที่จะทำเช่นนั้น โดยเตือนความจำพวกเขาถึงสิ่ง
เหล่านี้ซึ่งสำคัญยิ่งนัก เปโตรรู้ว่าเวลาของท่านเหลือน้อยเต็มทีแล้วไม่ว่าจะโดยการพลีชีพเพื่อ
ความเชื่อหรือเพราะสังหารโรยรา ไม่ว่าจะในกรณีใด ท่านก็ตั้งตาคอยการจะได้ไปอยู่กับองค์
พระผู้เป็นเจ้า การที่ท่านกล่าวซ้ำถึงสิ่งเหล่านี้ (คุณลักษณะฝ่ายวิญญาณทั้งเจ็ดประการที่ถูก
บรรยายไว้ในข้อ 5-7) ก็บ่งชี้ถึงความสำคัญอย่างยิ่งของสิ่งเหล่านี้ในชีวิตคริสเตียน

2 ปต 1:15 เปโตรจึงตั้งตาคอยความตายของตัวเอง ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าจะอุทิศ
กระทำให้ท่านทั้งหลายระลึกถึงสิ่งเหล่านี้เสมอเมื่อข้าพเจ้าตายแล้ว คำที่แปลว่า (ความ)ตาย (เอ็ก
ซอดอส) เป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ *exodus* มันมีความหมายเพียงว่า 'การออกเดินทาง' และใน
บริบทนี้ก็สื่อถึงความตายอย่างชัดเจน ไม่ว่าความตายของท่านจะมาโดยการพลีชีพเพื่อความเชื่อ
หรือโดยการแก่ตาย ท่านไม่ได้กล่าวไว้ แต่ท่านรู้ว่าความตายนั้นอยู่ไม่ไกลแล้ว ให้เราสังเกตอีก
ครั้งว่าท่านพูดถึงสิ่งเหล่านี้ นั่นคือ คุณลักษณะทั้งเจ็ดประการที่ถูกเอ่ยถึงในข้อ 5-7 ท่านเน้นอีก
ครั้งว่า “กระทำให้ท่านทั้งหลายระลึกถึงสิ่งเหล่านี้เสมอ” เห็นได้ชัดว่าสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญ
อย่างยิ่งเพราะเปโตรพูดถึงพวกมันหกครั้งแล้วในบทนี้ โดยยังไม่นับรวมการพูดถึงคุณลักษณะ
เหล่านี้ครั้งแรกด้วยซ้ำ

2 ปต 1:16 คราวนี้อัครสาวกท่านนี้เปลี่ยนไปพูดถึงใจความหลักของจดหมายฝาก
ฉบับนี้บ้าง นั่นคือ รากฐานแห่งความจริงปะทะกับการละทิ้งความจริง หนึ่งในคำกล่าวหาของ
ชาวโลกที่ไม่เชื่อจนถึงทุกวันนี้ก็คือว่า ความเชื่อของคริสเตียนเป็นการหลอกลวงที่ชาญฉลาด

พวกชอบเยาะเย้ยกล่าวหาว่าพระเยซูคริสต์ไม่ได้เป็นขึ้นจากตายจริงๆ และหลายสิ่งทีคริสเตียน
เชื่อก็ไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่านิทานปรัมปรา เปโตรเผชิญหน้ากับเรื่องนี้ตรงๆ เพราะว่าเมื่อ
เราได้สำแดงให้ท่านทั้งหลายทราบถึงฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และ
การที่พระองค์จะเสด็จมานั้น เราไม่ได้คัดลอกตามนิยายที่เขาคิดแต่งไว้ด้วยความเฉลียวฉลาด แต่
เราได้เห็นอำนาจของพระองค์ด้วยตาของเราเอง การถอดความคำพูดนี้อาจอ่านได้ว่า ‘เพราะ
เราไม่ได้ติดตามตำนานที่ถูกคิดค้นขึ้นมาอย่างชาญฉลาด’

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เปโตรให้หลักฐานที่มีพลังว่าท่านและอัครสาวกคนอื่นๆ “ได้เห็น
อำนาจของพระองค์ด้วยตาของเราเอง” ในศาลพิจารณาคดี ไม่มีคำพยานใดที่มีน้ำหนักมากไป
กว่าประจักษ์พยาน นอกจากนี้เปโตรใช้คำสรรพนามพหูพจน์ เรา ไม่ใช่ท่านคนเดียวแต่พวกอัคร
สาวกคนอื่นๆ ก็เป็นประจักษ์พยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์และสง่าราศีของพระเยซูคริสต์ด้วย คำ
ที่แปลว่า *อำนาจ (เมกะและอือเทส)* หมายถึง ‘ความยิ่งใหญ่’ หรือ ‘ความตระการตา’ ไม่ว่าจะ
จะในกรณีใด ประจักษ์พยานหลายคนก็เป็นคำพยานที่เกือบไร้ที่ติเลย

2 ปต 1:17 พวกเขาไม่เพียงเป็นประจักษ์พยานเท่านั้น แต่พวกเขายังได้ยืนถึงตำแหน่ง
อันสูงส่งของพระเยซูมากับหูตัวเองด้วย เพราะว่าคราวเมื่อพระองค์ได้ทรงรับเกียรติและสง่าราศี
จากพระเจ้าพระบิดา เมื่อพระสุรเสียงจากสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ได้มาถึงพระองค์ ตรัสแก่พระองค์
ว่า "ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านผู้นี้มาก" เปโตรเล่าย้อนถึงเหตุการณ์อันน่า
จดจำหลายครั้งในชีวิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราซึ่งตัวท่านและอัครสาวกคนอื่นๆ ได้เป็น
ประจักษ์พยาน ตอนที่พระเยซูคริสต์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์บนโลกนี้ พระองค์ทรงรับ
บัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน ตอนนั้นเอง พระเจ้าพระบิดาได้ตรัสมาจากสวรรค์โดยตรงว่า "ท่านผู้
นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านผู้นี้มาก" (มัทธิว 3:17)

เราควรหมายเหตุไว้ว่าคำว่า *สง่าราศีอันยิ่งใหญ่* ย่อมหมายถึงพระเจ้าพระบิดาอย่างไม่ต้อง
สงสัย มันอาจแปลได้ด้วยว่า ‘สง่าราศีอันเปี่ยมด้วยอำนาจ’

2 ปต 1:18 เปโตรกล่าวต่อไปอีกว่า และเราก็ได้ยินพระสุรเสียงนี้มาจากสวรรค์ ใน
ครั้งที่เราได้อยู่กับพระองค์ที่ภูเขาอันบริสุทธิ์นั้น นอกจากนี้ พวกอัครสาวกก็ได้ยินพระเจ้าพระ

บิดาตรีจากสวรรค์โดยตรงที่ภูเขาแห่งการจำแลงพระกายเมื่อพระองค์ตรัสอีกครั้งว่า “ท่านผู้นี้ เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านผู้นี้มาก จงฟังท่านเถิด” (มัทธิว 17:5) คำพูดนี้มีความหมาย มากจริงๆ ประการแรก เปโตรและอัครสาวกคนอื่นๆ ได้เห็นและเป็นประจักษ์พยานถึงการทรง จำแลงพระกายของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงจำแลงพระกายต่อหน้าต่อตาพวกเขาเข้าสู่สสารที่ พระองค์ทรงมีมาตั้งแต่อดีตกาลนิรันดร์และจะทรงมีตลอดไป (นี่สื่อชัดเจนถึงความเป็น พระเจ้าของพระคริสต์) แต่พวกเขาก็ได้ยืนกับหูตัวเองด้วยตอนที่พระเจ้าพระบิดาทรงให้คำ รับรองและทรงอวยพรพระบุตรของพระองค์

เมื่อรวมกันแล้ว นี่ก็เป็นหลักฐานที่มีน้ำหนัก เปโตรและอัครสาวกคนอื่นๆ ได้เห็น อานุภาพอันเปี่ยมด้วยสง่าราศีของพระเยซูคริสต์กับตาพวกเขาเอง นอกจากนี้พวกเขาก็ได้ยืนกับ หูตัวเองด้วยตอนที่พระเจ้าพระบิดาตรีรับรองพระบุตรของพระองค์

2 ปต 1:19 อย่างไรก็ตาม มีบางสิ่งที่มีสิทธิอำนาจยิ่งกว่านั้นเสียอีก นั่นคือ บันทึกที่ เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งก็คือ พระวาทะของพระเจ้า เปโตรจึงเขียนว่า **และเรามีคำพยากรณ์ที่ แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก จะเป็นการดีถ้าท่านทั้งหลายจะถือตามคำนั้น เสมือนแสงประทีปที่ส่อง สว่างในที่มืด จนกว่าแสงอรุณจะขึ้น และดาวประจำรุ่งจะผุดขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย ให้เรา สังเกตก่อนอื่นว่ามันถูกเรียกว่า “คำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก” คำที่แปลว่า ที่แน่นอนยิ่ง กว่านั้นอีก (เบะไบออส) มีความหมายว่า ‘เสถียร’, ‘มั่นคง’ หรือ ‘น่าเชื่อถือ’ ข้อ 20 และ 21 จะ กล่าวชัดเจนว่านี่หมายถึงพระวาทะของพระเจ้าที่เป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้ เปโตรกล่าว ต่อไปด้วยว่า “จะเป็นการดีถ้าท่านทั้งหลายจะถือตามคำนั้น” มีพระพรที่ทรงสัญญาไว้เมื่อเราเชื่อ ฟังพระวาทะของพระเจ้า**

เปโตรเปรียบพระวาทะของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนกับแสงสว่างที่ส่องในความมืด นำ สังเกตว่าโลกและยุคที่เราอยู่ถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับความมืด ดู มัทธิว 4:16, ลูกา 1:79, ลูกา 22:53, ยอห์น 1:5, 3:19, 8:12, กิจการ 26:18, 2 โครินธ์ 4:6, เอเฟซัส 5:8,11, 6:12, โคลโลสี 1:13 และ 1 เปโตร 2:9

จนกว่าจะถึงวันนั้นที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาและทรงสถาปนาอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกนี้ พระวาระของพระองค์ก็เป็นแสงสว่างหลักในโลกว่าที่มีมืดมนนี้ ท่านจึงพูดถึงเรื่องนั้นว่า “จนกว่าแสงอรุณจะขึ้น และดาวประจํารุ่งจะลุกขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย” การเสด็จกลับมาของพระคริสต์ถูกเปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนกับการเริ่มต้นวันใหม่ นอกจากนี้พระวาระของพระองค์ที่เป็นลายลักษณ์อักษรก็ถูกเปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนกับดาวประจํารุ่งซึ่งประกาศถึงการมาของวันใหม่ ดังนั้นพระวาระของพระเจ้าจึงเป็นแสงสว่างจ้าในท้องฟ้าอันมืดมนแห่งโลกนี้ ซึ่งบอกล่วงหน้าในใจของเราถึงการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ““จะเป็นการดีถ้าท่านทั้งหลายจะถือตามคำนั้น” พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแสงสว่างที่มีชีวิต พระวาระของพระองค์เป็นแสงสว่างที่เป็นลายลักษณ์อักษร! จะเป็นการดีที่เราจะถือตามคำนั้น

2 ปต 1:20 อย่างไรก็ตาม จงรู้ซึ้งก่อน คือว่าคำพยากรณ์ทุกคำที่จารึกไว้ในพระคัมภีร์แล้ว ไม่มีใครตีความได้ตามลำพังใจของตน

กล่าวง่าย ๆ ก็คือ นี่หมายความว่า พระคัมภีร์ไม่ได้มีที่มาจากความคิดส่วนตัวของใครทั้งสิ้น คำที่แปลว่า *ตีความ* (*อะพิลูซิส*) ตามที่บริบทที่ตามมาจะเปิดเผยให้เห็น ไม่ได้หมายถึงความเข้าใจของคนๆหนึ่งเกี่ยวกับพระคัมภีร์ แต่หมายถึง *แหล่งกำเนิด* ของพระคัมภีร์มากกว่า ที่มาของพระวาระของพระเจ้าและความเข้าใจในมันก็เป็นมาจากพระวิญญาณของพระเจ้า

2 ปต 1:21 ด้วยเหตุนี้ อัครสาวกท่านนี้จึงกล่าวว่า ด้วยว่าคำพยากรณ์ในอดีตนั้นไม่ได้มาจากความประสงค์ของมนุษย์ คำที่แปลว่า *ในอดีต* คือ *พอทะเล* พระวาระของพระเจ้าไม่ใช่นิทานปรัมปรา มันไม่ใช่แค่บันทึกเรื่องราวที่คนเล่าสืบทอดกันมา พระคัมภีร์ไม่ได้มีต้นกำเนิดมาจากผู้คนในอดีต พระคัมภีร์ไม่ได้ถูกคิดค้นขึ้นโดยมนุษย์ พระคัมภีร์ไม่ได้ถูกส่งต่อกันมาโดยมนุษย์ พระคัมภีร์ไม่ได้ถูกเก็บรักษาไว้โดยมนุษย์ แต่พวกผู้บริสุทธฺ์ของพระเจ้าได้กล่าวคำตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจเขา คุณงามความดีก็คือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจผู้เขียนพระคัมภีร์หลายท่าน คำที่แปลเช่นนั้น (*เฟโร*) มีความหมายว่า ‘นำพา’, ‘ขับเคลื่อน’, ‘ขนย้าย’ คำนี้ถูกผันให้อยู่ในรูปประธานถูกกระทำ ความหมายตรงนี้ก็คือนั่น ผู้เขียนพระคัมภีร์หลายท่านถูกนำพาไปในความคิดของพวกเขาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เป็นข้ออมตะในพระคัมภีร์

ในอธิบายหลักการเรื่องการคลใจ พระวิญญาณของพระเจ้าทรงมีอิทธิพลต่อจิตใจของผู้เขียนพระคัมภีร์หลายท่านจนความคิดของพวกเขาถูกขับเคลื่อนหรือถูกนำพาไปโดยพระองค์ สิ่งที่พวกเขาเขียนจึงเป็นถ้อยคำของพระเจ้าทั้งสิ้น

สรุปก็คือ ความเชื่อของคริสเตียนไม่ได้มีพื้นฐานอยู่บนคำพยานจากการเห็นด้วยตาของพวกเขาอัครสาวกเท่านั้น แต่บนบางสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าด้วย นั่นคือ พระวาระของพระเจ้าซึ่งได้รับการคลใจ อย่างหลังนี้ที่ “แน่นอนยิ่งกว่า” คำบอกเล่าอันไร้ที่ติจากประจักษ์พยานหลายคนเสียอีก

ภาพรวมของ 2 เปโตร 2: ในบทที่สองของจดหมายฝากฉบับนี้ เปโตรเจาะลึกเกี่ยวกับการละทิ้งความจริงที่กำลังมา (การละทิ้งความจริงโดยนิยามแล้วก็หมายถึง คนๆหนึ่งซึ่งได้รู้จักความจริงแล้วแต่ก็หันเสียจากมัน) ถึงแม้ว่าการละทิ้งความจริงได้มาถึงจุดสูงสุดในสมัยของเรา แต่เปโตรก็เห็นล่วงหน้าถึงการมาของมันแม้ในสมัยคริสตจักรยุคต้น บทที่สองเตือนให้ระวังเรื่องนี้และบรรยายถึงลักษณะเฉพาะตัวของบรรดาผู้ที่ละทิ้งความจริงและคำสอนของพวกเขา

ในเนื้อหาส่วนแรกของบทนี้ เปโตรพูดถึงหัวข้อเรื่องการละทิ้งความจริงและการที่พระเจ้าจะทรงพิพากษามัน ในเนื้อหาส่วนหลังของบทนี้ เปโตรพูดถึงลักษณะเฉพาะตัวของเหล่าคนที่ละทิ้งความจริง กล่าวโดยสรุปก็คือ คนเหล่านั้นที่เชื่อและสนับสนุนการละทิ้งความจริงในด้านหลักคำสอนก็มักเป็นคนที่เสื่อมทรามหากพูดถึงเรื่องส่วนตัวแล้ว เรื่องนี้เป็นจริงในสมัยโบราณและเป็นจริงในปัจจุบันนี้เช่นกัน

2 ปต 2:1 ข้อสุดท้ายของบทที่ 1 พูดถึงพระวาระของพระเจ้าและพวกผู้พยากรณ์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลใจให้เขียนพระคัมภีร์ คราวนี้เปโตรเตือนเรื่องผู้พยากรณ์เท็จและอาจารย์เท็จ (ตรงตัวคือ ‘พวกผู้พยากรณ์ปลอม’ และ ‘พวกครูปลอม’) ที่จะปรากฏตัว แต่ว่าได้มีผู้พยากรณ์เท็จท่ามกลางประชาชนทั้งหลายด้วย เช่นเดียวกับที่จะมีอาจารย์เท็จท่ามกลางท่านทั้งหลาย ผู้ซึ่งจะแอบเอาลัทธิที่ออกนอกกลุ่มนอกรทางอันจะนำไปสู่ความฉิบหายเข้ามาด้วย และจะปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ และจะนำความพินาศอย่างฉับพลันมาถึงตนเอง

เช่นเดียวกับที่มีผู้พยากรณ์เท็จในสมัยพระคัมภีร์เดิม บัดนี้ก็จะมีคนพวกนั้นเช่นกัน คำที่
แปลว่า ผู้พยากรณ์เท็จ (*เซะอูดอพรอเฟเทส*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้พยากรณ์ปลอม’ นั่นคือ
คนพวกนี้เป็นของปลอม พวกเขาไม่ได้เป็นเหมือนที่ตัวเองกล่าวอ้าง คือ เป็นคนของพระเจ้า ใน
แบบเดียวกัน คำที่แปลว่า อาจารย์เท็จ (*เซะอูดอคิดาสกาลอส*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ครูปลอม’

คนเหล่านี้จะแอบนำ “ลัทธิที่ออกนอกกลุ่มนอกทางอันจะนำไปสู่ความฉิบหาย” เข้ามา (คำ
ที่แปลว่า อันจะนำไปสู่ความฉิบหาย (*ฮาโพและเอีย*) มีความหมายว่า ‘ที่บ่อนทำลาย’ ‘ผู้นำ
คริสเตียน’ เหล่านี้จะถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงชื่อ (ตรงตัวคือ ‘ไถ่’) พวกเขาไว้แล้ว

ศาสนศาสตร์แบบเสรีนิยมทุกวันนี้มักไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์, การไถ่
ด้วยพระโลหิตของพระองค์, การเป็นขึ้นจากตายฝ่ายพระกายของพระองค์, การเสด็จกลับมา
จริงๆของพระองค์, การประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระองค์, การอัศจรรย์ต่างๆของพระองค์
และฤทธิ์เดชของพระองค์ เมื่อเราสำรวจแนวคิดเสรีนิยมสมัยใหม่เราก็จะเห็นว่า มันได้ลอบเข้า
มาในคริสตจักรต่างๆซึ่งครั้งหนึ่งเคยได้ชื่อว่าเชื่อพระคัมภีร์ เหล่านักเทศน์สมัยใหม่จะใช้คำและ
วลีเดิมๆที่พวกผู้เชื่อเก่าคุ้นเคย แต่เปลี่ยนความหมายของคำและวลีเหล่านั้นเสีย

คริสตจักรสายหลักส่วนใหญ่เคยเชื่อพระคัมภีร์และข่าวประเสริฐที่เชยๆ แต่เพราะ
วิทยาลัยพระคัมภีร์ที่ละทิ้งความจริง พวกศิษยาภิบาลหัวเสรีและวรรณกรรมแบบเสรีนิยมได้ถูก
ลักลอบนำเข้ามาในคริสตจักรต่างๆและเป็นเวลาหลายสิบปีคริสตจักรเหล่านั้นก็ค่อยๆตายจาก
ข้างใน นี่อาจเปรียบได้กับต้นไม้ที่ตายแล้ว มันยังตั้งตระหง่านอยู่ตรงหัวมุม และอาจเป็นที่
พบเห็นได้ สูงใหญ่ และน่าประทับใจ แต่ข้างในมันก็ตายเสียแล้ว มันไม่ออกไปใหม่ในแต่ละปี
และไม่ออกผลอีกต่อไปแล้ว ในฤดูหนาวเราอาจบอกความแตกต่างได้ไม่ถนัดนัก แต่เมื่อเวลาออก
ผลมาถึง มันก็จะชัดยิ่งกว่าชัค

ตลอดหลายศตวรรษ การละทิ้งความจริงก็เกิดขึ้นในหลากหลายรูปแบบ มันปรากฏขึ้น
ตั้งแต่ในยุคคริสตจักรพร้อมกับกลุ่มนิกายต่างๆ เช่น พวกอเล็กซานเดรียน (Alexandrians) และ
พวกนอสติก (Gnostics) ซึ่งได้กลายเป็นพวกโรม (Romists) และสาวกของโอริเจน สิ่งที่น่า
สังเกตก็คือว่า คนพวกนี้ต่างเรียกตัวเองว่า ‘คริสเตียน’ จากพวกละทิ้งความจริงสมัยยุคต้นเหล่านี้

พระศาสนจักร โรมันคาทอลิกก็ได้ถือกำเนิดขึ้นมา พวกเขารู้จักความจริงแล้วแต่ก็หันไปเสียจากมันและไปติดตาม ‘ลัทธิที่ออกนอกกลุ่มนอกทางอันจะนำไปสู่ความฉิบหาย’ ของตัวเอง

ในสมัยปัจจุบันมากกว่า การละทิ้งความจริงก็เกิดขึ้นในรูปของลัทธิต่างๆและโดยเฉพาะอย่างยิ่งคริสตจักร ‘เสรี’, ‘สายหลัก’ ทั้งหลาย มันเป็นเรื่องที่น่าเศร้าจริงๆที่เราไปตามคริสตจักรต่างๆซึ่งในคริสตจักรเหล่านั้นบรรพบุรุษของพวกเขาได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์และบัดนี้เราได้ยินแต่การนินทาการแต่ปากที่พวกเขาถวายต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่บรรพบุรุษของพวกเขา

เปโตรเตือนว่าเช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงพิพากษาพวกผู้พยากรณ์เท็จในสมัยโบราณ ในเวลาอันเหมาะสมผู้ละทิ้งความจริงที่เป็นคริสเตียนทั้งหลายก็จะ“นำความพินาศอย่างฉับพลันมาถึงตนเอง”

2 ปต 2:2 นอกจากนี้ จะมีหลายคนประพฤติตามทางแห่งการสาปแช่งของเขา และเพราะคนเหล่านั้นเป็นเหตุ ทางแห่งความจริงจะถูกกล่าวร้าย คำที่แปลว่า แห่งการสาปแช่ง (ฮาโพละเอีย) เป็นคำเดียวกับที่แปลว่า ‘อันจะนำไปสู่ความฉิบหาย’ ในข้อ 1 อันที่จริงแล้ว โดยคนเหล่านี้ “ทางแห่งความจริงจะถูกกล่าวร้าย” จนถึงทุกวันนี้ กลุ่มผู้เชื่อพระคัมภีร์และพวกถือตามหลักข้อเชื่อเดิมก็มักถูกเยาะเย้ยในสื่อต่างๆและ โดยกลุ่มนักศาสนา ‘สายหลัก’

2 ปต 2:3 ตรงนี้เปโตรพูดถึงแรงจูงใจบางอย่างของ ‘พวกเสรีนิยม’ เหล่านี้ และด้วยความโลภเขาจะกล่าวคำตลบตะแลงเพื่อคำกำไรจากท่านทั้งหลาย การลงโทษคนเหล่านั้นที่ได้ถูกพิพากษานานมาแล้วจะไม่เนิ่นช้า และความฉิบหายของเขาก็จะไม่หลับไหลไป ท่านใช้คำว่า ความโลภ และการค้ากำไร บ่อยครั้งเหลือเกิน พวกผู้นำทางศาสนาที่ละทิ้งความจริงและมีแนวคิดเสรีนิยมมีความโลภเป็นแรงจูงใจขณะที่พวกเขาสร้างจักรวรรดิทางศาสนาของตนขึ้นมาเพื่อที่จะ “ค้ากำไรจากท่านทั้งหลาย” มีความหมายว่า ทำกำไรจากผู้คน มันไม่ใช่ความลับแต่อย่างใดแต่องค์กรทางศาสนามากมายที่มีชื่อเสียงและละทิ้งความจริงมีฐานะร่ำรวย สมัยนี้เราได้เห็น ‘พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐออกโทรทัศน์’ ซึ่งเป็นพวกที่เสื่อมทราม เรื่องที่ขัดแย้งกันเองก็คือว่า พวกผู้นำทางศาสนาที่ปฏิบัติตนว่าจะ ‘ใช้ชีวิตแบบสมณะ’ มักอาศัยอยู่ในคฤหาสน์หลังโตของตน

น่าสนใจตรงที่ว่าพวกผู้นำทางศาสนาจอมปลอมเหล่านี้จะใช้คำตลบตะแลง คำที่แปลเช่นนั้น (พลาสติก) มีความหมายว่า ‘ของปลอม’ หรือ ‘หน้าไหว้หลังหลอก’ มันเป็นที่มาของคำภาษาอังกฤษ ‘plastic’ เช่นเดียวกับที่มีรูปทรงพลาสติกมากมายในโลกที่ไม่ใช่ของจริง คนกัมมะลอทางศาสนาเหล่านี้ก็ใช้ “คำพูดตลบตะแลง” เมื่อเราฟังนักเทศน์หัวเสรี เราก็จะได้ยินแต่ความหน้าซื่อใจคดและความว่างเปล่า คนเหล่านี้อาจใช้คำพูดแบบเดียวกับที่ผู้เชื่อจะใช้ แต่พวกเขาก็เป็นพลาสติกและเป็นของปลอม พระคัมภีร์กล่าวว่าความพินาศของพวกเขากำลังจะมาถึงในไม่ช้า

2 ปต 2:4 ขณะที่ท่านขยายความความจริงข้อนี้ในข้อ 4 และข้อต่อไป เปโตรก็ทบทวนให้เห็นว่าพระเจ้าได้ทรงจัดการกับ ‘การละทิ้งความจริง’ ในอดีต ในข้อ 9 ท่านก็กล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบ...วิธีที่จะรักษาคนอธรรมไว้จนถึงวันพิพากษาเพื่อจะได้ลงโทษเขา”

อัครสาวกท่านนี้จึงยกตัวอย่างหลายเรื่องของผู้ที่พระเจ้าได้ทรงพิพากษาแล้ว เพราะว่า ถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงยกเว้นพวกทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาปนั้น แต่ได้ทรงผลักเขาลงไปสู่นรก และได้มัดเขาไว้ด้วยเครื่องจำจองแห่งความมืด คุณไว้นกว่าจะถึงเวลาทรงพิพากษา การที่ท่านพูดถึง “พวกทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาป” ก็หมายถึงพวกทูตสวรรค์ในสวรรค์ที่ได้กบฏต่อพระเจ้าร่วมกับซาตานในสมัยโบราณกาล

ตรงนี้เราได้เห็นนิคหน้อยเกี่ยวกับอาณาจักรของซาตาน อาจมีหลายคำถามที่ถูกยกขึ้นมา “เครื่องจำจองแห่งความมืด” เป็นเครื่องจำจองจริงๆหรือไม่ หรือมันเป็นเพียงภาพเปรียบเทียบที่หมายถึงการที่ซาตานและพวกสมุนของมันถูกจำจองอยู่ในความมืดฝ่ายวิญญาณและรอคอยการพิพากษาที่จะมา ไม่ว่าจะในกรณีใด ไม่ใช่ทูตสวรรค์ทุกคนที่ล้มลงถูกจำจองอยู่ เพราะมีวิญญาณชั่วอยู่มากมายในโลกทุกวันนี้ เหตุการณ์ต่างๆในหนังสือวิวรณ์ชี้ให้เห็นว่า พวกมันบางคนถูกจำจองอยู่จริงๆจนกว่าพวกมันจะถูกปล่อยตัวออกมาเพียงชั่วระยะเวลาสั้นๆในช่วงยุคแห่งความทุกข์เวทนาใหญ่ยิ่ง อย่างไรก็ตาม สุดท้ายแล้ว ทูตสวรรค์ที่ล้มลงทุกคนก็จะถูกโยนทิ้งลงในบึงไฟ “ซึ่งเตรียมไว้สำหรับพญามารและสมุนของมัน”

2 ปต 2:5 **และไม่ได้ทรงยกเว้นมนุษย์โลกครึ่งโบราณ แต่ได้ทรงช่วยโนอาห์ผู้**
ประกาศความชอบธรรมกับคนอื่นอีกเจ็ดคนให้รอด เมื่อคราวที่พระองค์ได้ทรงบันดาลให้น้ำ
ท่วมโลกของคนอธรรม ท่านย้อนกลับมาพูดถึงเรื่องหลัก “เพราะว่า ถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงยกเว้น
พวกทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาปนั้น” และถ้าพระเจ้า “ไม่ได้ทรงยกเว้นมนุษย์โลกครึ่งโบราณ” นี้
หมายถึงชาวโลกที่มีอยู่ก่อนน้ำท่วมโลก แต่พระองค์ “ได้ทรงช่วยโนอาห์” ให้รอด โนอาห์เป็น
คนรุ่นที่แปดนับจากเสทผู้เป็นบุตรชายของอาดัม เปโตรจึงบรรยายถึงเขาว่าเป็น “ผู้ประกาศ
ความชอบธรรม” วากยสัมพันธ์ตรงนี้ย้อนกลับไปยังความคิดเดิมที่ว่าพระเจ้า “ได้ทรงบันดาลให้
น้ำท่วมโลกของคนอธรรม” ประเด็นง่ายๆของท่านก็คือว่าพระเจ้าได้ทรงพิพากษาความชั่วร้าย
ของชาวโลก นี่สื่อว่าพระองค์จะทรงทำเช่นนี้อีก

2 ปต 2:6 ในทำนองเดียวกัน ท่านกล่าวต่อไปว่า **และได้ทรงลงโทษเมืองโสโดมและ**
เมืองโกโมราห์ให้พินาศเป็นถ้ำถ่าน เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่คนต่อไปที่จะประพฤติชั่ว ตั้งแต่สมัย
นั้นจนถึงทุกวันนี้ เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ก็มีชื่อกระฉ่อนในเรื่องของการปล่อยให้มีการ
รักร่วมเพศ พระเจ้าทรงตั้งพระทัยที่จะให้การพิพากษาครั้งนั้นของพระองค์เป็นตัวอย่างให้กับ
บรรดาคนที่จะดำเนินชีวิตแบบนั้น โรคเอดส์อาจเป็นการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อความบาป
นั้นในทุกวันนี้ ตรงนี้เปโตรแสดงให้เห็นความแตกต่างเล็กน้อยเพื่อชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าจะทรง
ละเว้นคนชอบธรรมจากการพิพากษาที่จะมาถึงมนุษย์โลกที่เหลือ

2 ปต 2:7-8 **พระเจ้าได้ทรงช่วยโลทให้พ้น ผู้ซึ่งมีความทุกข์ใจเพราะการประพฤติ**
ปฏิบัติที่เสื่อมทรามของคนในสมัยของเขา และได้ทรงช่วยโลทผู้ชอบธรรมให้รอด ผู้มีความทุกข์
ใหญ่หลวงเพราะการประพฤติลามกของคนชั่วเหล่านั้น 8 (ด้วยว่าคนชอบธรรมนั้น ซึ่งได้อาศัย
อยู่ในท่ามกลางเขาเหล่านั้น เมื่อท่านได้เห็นและได้ยิน จิตใจที่ชอบธรรมของท่านก็เป็นทุกข์เป็น
ร้อนทุกวันๆเพราะการประพฤติชั่วของคนเหล่านั้น) คำที่แปลว่า ลามก (ฮาเซ็ลเกะเอีย) มี
ลักษณะตามคำบรรยายต่อไปนี้: ‘ตัณหาที่ไม่ได้ถูกเหนี่ยวรั้งไว้, ความเกินพอดี, ความมกมากใน
กาม, ความบ้าตึกหา, ความมัวเมาในเรื่องทางเพศ, การฝ่าฝืน และความหน้าไม่อาย’ นี้เกี่ยวข้อง
กับการประพฤติ (วิถีชีวิต) ของชาวเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ นี่เป็นอรรถาธิบายที่สำคัญ

เมื่อเราพิจารณาว่าการรักร่วมเพศเป็นข้อเท็จจริงของชีวิตในเมืองที่ชั่วช้าเหล่านั้น มันบรรยายถึงวิถีชีวิตของนักร่วมเพศในปัจจุบันได้อย่างถูกต้องเช่นกัน

น่าสนใจที่ว่า โลกถูกเรียกตรงนี้เป็น “ผู้ชอบธรรม” ในหนังสือปฐมกาลเขาเป็นชายที่ประนีประนอมกับชาวโลกและทำให้ครอบครัวของตัวเองเสื่อมทรามอันเป็นผลที่ตามมา กระนั้นพระคัมภีร์ก็กล่าวไว้ในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้ว เขาเป็นผู้ชอบธรรม บางทีเขาซึ่งเป็นผู้ที่ถูกทำให้เป็นคนชอบธรรมแล้ว โดยความเชื่อก็ถือว่าเป็นคนที่ชอบธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับบรรดาคนที่ทำสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนที่อยู่รอบตัวเขา กระนั้นเขาก็เป็นทุกข์เป็นร้อนเพราะการดำเนินชีวิตที่ชั่วของคนเหล่านั้น คำที่แปลว่า ชั่ว (*ฮานอมอส*) มีความหมายด้วยว่า ‘ผิดกฎหมาย’

2 ปต 2:9 กระนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะช่วยคนที่ตามทางของพระเจ้าให้รอดพ้นจากการทดลองต่างๆ และทรงทราบวิธีที่จะรักษาคนอธรรมไว้จนถึงวันพิพากษาเพื่อจะได้ลงโทษเขา ตรงนี้คำที่แปลว่า การทดลอง (*เพะอิราสมอส*) ถูกใช้ในความหมายของการทดสอบหรือความทุกข์ยากต่างๆ พระเจ้าทรงสามารถและทรงช่วยผู้คนของพระองค์ให้พ้นจากการพิพากษาได้จริงๆ ยกตัวอย่างเช่น ลองพิจารณาชนชาติอิสราเอลในประเทศอียิปต์หรือคริสตจักรในดินแดนต่างๆ ซึ่งเคยเป็นคอมมิวนิสต์มาก่อนก็ได้

เช่นเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้า “ทรงทราบวิธีที่จะรักษาคนอธรรมไว้จนถึงวันพิพากษาเพื่อจะได้ลงโทษเขา” การพิพากษาของพระเจ้ายังไม่ได้มาถึงทั้งหมด แต่มันกำลังถูกสงวนไว้จนกว่าจะถึงช่วงเวลาอันเหมาะสมที่สุดของพระเจ้า

2 ปต 2:10 บริบทตรงนี้สื่อให้เห็นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะพิพากษาคนเหล่านี้ (พวกที่ละทิ้งความจริง) และ โดยเฉพาะคนเหล่านี้ที่ดำเนินในค้นหาแห่งความโสมม โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ปล่อยตัวไปตามเนื้อหนัง ในระคะค้นหาแห่งความโศโครก และหมิ่นประมาทผู้ใหญ่ที่มีอำนาจ คนเหล่านี้ที่นางคนและประพฤติตามอำเภอใจ เขาไม่สะทกสะท้านที่จะกล่าวประณามผู้ที่มีบรรดาศักดิ์ ให้เราสังเกตวิธีที่พระคัมภีร์บรรยายถึงคนเหล่านี้ พวกเขาดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง พวกเขา “หมิ่นประมาทผู้ใหญ่ที่มีอำนาจ” ความหมายก็คือว่า พวกเขาดู

หมิ่นสิทธิอำนาจ พวกเขา “ทะนงตนและประพฤติตามอำเภอใจ เขาไม่สะทกสะท้านที่จะกล่าว ประณามผู้ที่มีบรรดาศักดิ์” คำที่แปลว่า **ผู้ที่มีบรรดาศักดิ์** (คองซา) ในบริบทนี้หมายถึงคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งผู้นำไปจนถึงพระเจ้าเอง ความหมายก็คือ พวกเขาไม่กลัวที่จะพูดจาต่อต้านผู้มีสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณ วลีนี้อาจแปลแบบถอดความได้ว่า ‘คนเหล่านี้เป็นคนทะนงตน เย่อหยิ่ง และไม่กลัวที่จะพูดให้ร้ายคนเหล่านั้นที่มีสิทธิอำนาจ’

2 ปต 2:11 แม้แต่พวกทูตสวรรค์ก็มีวิจารณ์ญาณดีพอที่จะไม่พูดจาว่าร้ายคนเหล่านี้ แต่เช่นเดียวกับในยูดา 9 พวกเขาฝากให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพิพากษา แต่ฝ่ายทูตสวรรค์แม้ว่ามีฤทธิ์และกำลังมากกว่า ก็หาได้กล่าวประณามคนเหล่านั้นหน้าพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ นี่สื่อว่า มันไม่เคยเป็นเรื่องเหมาะสมเลยที่จะกล่าวให้ร้ายผู้อื่น แม้ในยามที่คนเหล่านั้นเป็นฝ่ายผิดอย่างเห็นได้ชัด ในยูดา 9 มีคาเอลกลับพูดว่า “ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามเจ้าเถิด”

2 ปต 2:12 เปโตรเปรียบผู้นำที่ละทิ้งความจริงว่าเป็นเหมือนสัตว์ที่มีไว้ฆ่า แต่ว่าคนเหล่านั้นเป็นเหมือนสัตว์เดียรัจฉานที่ปราศจากความคิด เป็นสัตว์ที่ทำตามสัญชาตญาณ เกิดมาเพื่อถูกจับและถูกฆ่า เขากล่าวประณามสิ่งที่เขาไม่เข้าใจเลย เขาจะต้องพินาศในการชั่วร้ายของตนเอง (นี่ช่วยให้เราเห็นปรัชญาตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับสัตว์ โดยเฉพาะเมื่อเราพิจารณาถึง กระแส ‘สิทธิสัตว์’ ในปัจจุบัน) อย่างไรก็ตาม ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าก็ยังเกี่ยวข้องกับพวกคนที่ละทิ้งความจริงและการพิพากษาของพวกเขาที่จะมา วลี (คนเหล่านี้) “กล่าวประณามสิ่งที่เขาไม่เข้าใจเลย” อาจแปลได้อย่างถูกต้องว่า ‘พวกเขากล่าวคำหมิ่นประมาทสิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาเป็นคนอวิชชา’ พวกคนไม่เชื่อพระเจ้า พวกคนอวิชชา และพวกคนที่ละทิ้งความจริงไม่มีปัญหากับการกล่าวคำหมิ่นประมาทพระเจ้าและสิ่งต่างๆของพระเจ้า และในเวลาอันเหมาะสมพวกเขาจะถูกทำลายในความเสื่อมทรามของตัวเอง เพราะว่าพวกเขา “จะต้องพินาศในการชั่วร้ายของตนเอง”

น่าสังเกตว่าพวกละทิ้งความจริงสมัยใหม่ได้กล่าวคำหมิ่นประมาทต่างๆ เช่น พระเยซูคริสต์เป็นบุตรนอกสมรสของทหาร โรมันคนหนึ่งกับหญิงโสเภณีชาวยิว หรือพระเยซูมีสัมพันธ์สาวกับนางมารีย์มัทธาลา ในทางกลับกัน บางคนก็กล่าวคำหมิ่นประมาทว่าเพราะพระเยซูไม่

ได้แต่งงาน พระองค์จึงอาจเป็นคนที่รักร่วมเพศ ทั้งหมดนี้เป็นคำหมิ่นประมาทที่ร้ายแรง ‘ศิลาปะ’ ในโบสถ์ของพวกเสรีนิยมและพวกที่ละทิ้งความจริงต่างนำเสนอพระเยซูในรูปที่น่าเกลียดหรือไม่กี่เป็นพวกจีโรค อีกครั้งนี่เป็นการหมิ่นประมาท

2 ปต 2:13 คนเหล่านี้จะรับบำเหน็จแห่งการอธรรม เหมือนคนที่ถือการเสเพลเฮฮาในเวลากลางวันเป็นความเพลิดเพลิน เขาต่างพร้อยและมลทิน และประพฤติกการเสเพลเฮฮาด้วยการหลอกลวงของตนเอง เมื่อกำลังกินเลี้ยงร่วมกับท่านทั้งหลาย พระเจ้าจะทรงพิพากษาคนเหล่านี้เหมือนกับที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตแบบต่ำทราม มีความยุติธรรมในแบบที่งมงายและคมคายในการพูดถึง “บำเหน็จแห่งการอธรรม” หากแปลแบบถอดความก็จะได้ว่า ‘พวกเขาคิดว่าเป็นเรื่องสนุกสนานกับการบำเรอตัณหาของตนแม้กระทั่งในเวลากลางวันแสดๆ’ พวกคนบาปตามปกติจะรอให้มีดีเสียก่อนถึงจะทำเรื่องผิดศีลธรรม แต่คนเหล่านี้ซึ่งเป็นพวกที่ละทิ้งความจริงทางศาสนากระทำแบบเดียวกันอย่างหน้าด้านเสียยิ่งกว่าในตอนกลางวัน

ประโยคสุดท้ายของข้อนี้อาจถอดความได้ว่า ‘พวกเขาเป็นโรคระบาดทางศีลธรรมและเป็นความอัปยศซึ่งครั้งนครั้งในการหลอกลวงขณะที่พวกเขาเอาเปรียบท่านทั้งหลาย’

2 ปต 2:14 คราวนี้เปโตรจะเสียดแทงมากขึ้นเกี่ยวกับอุปนิสัยที่เสื่อมทรามของบรรดาผู้นำทางศาสนาที่ละทิ้งความจริง ตาเขาเต็มไปด้วยความปรารถนาแห่งการล่วงประเวณี และเขาหยุดกระทำบาปไม่ได้เลย เขาว่างกับดักคนที่มึนเมาไม่มั่นคง เขามีใจชินกับการโลก เขาเป็นลูกแห่งความสาปแช่ง วลี “ตาเขาเต็มไปด้วยความปรารถนาแห่งการล่วงประเวณี” มีความหมายว่า ‘มีตาไว้มองหญิงเล่นชู้’ มันเป็นเรื่องปกติสำหรับคนเหล่านั้นที่เป็นพวกละทิ้งความจริงทางศาสนา ศาสตร์ที่จะทำผิดศีลธรรมในเวลาเดียวกัน โดยคอยมองหาคู่ขาที่จะมาเล่นชู้ด้วย คำที่แปลว่า ว่างกับดัก (เดอะอะไอ) อาจแปลได้ว่า ‘การหลอกลวง’ คำที่แปลว่า ไม่มั่นคง (อาสเทริกทอส) ก็มีความหมายด้วยว่า ‘ไม่สัจย์ซื่อ’ นี่สื่อว่าพวกละทิ้งความจริงดังกล่าวมักเป็นคนหลอกลวงและไม่สัจย์ซื่อ

เราได้เห็นชัดมากขึ้นเกี่ยวกับอุปนิสัยของพวกเขาละทิ้งความจริง วลีที่ว่า “เขามีใจชินกับการโลก” มีความหมายตรงตัวว่า ‘พวกเขาได้แสดงออกถึงความโลภ’ นี้คล้ายกับคำกำชับของเปาโลที่สั่งให้คนเหล่านั้นที่รับใช้ระงับการเป็นคนโลกเงินทองสกปรก วลีสุดท้าย “ลูกแห่งความซาบซึ้ง” ก็แปลได้ด้วยว่า ‘ลูกแห่งการพูดคำสบถ’ นี้สื่อให้เห็นถึงการที่คนเหล่านี้เป็นคนปากเสีย ยามอยู่คนเดียว

ถึงแม้ว่าเหล่านักเทศน์ที่เชื่อพระคัมภีร์บางครั้งก็พ่ายแพ้ในความล้มเหลวทางศีลธรรม แต่เรามักอ่านเจอบ่อยกว่าเกี่ยวกับ ‘บาทหลวง’ หรือผู้นำทางศาสนาสายหลักที่ทำอาจารย์ในวิถีปฏิบัติที่ต่ำช้า บ่อยครั้งเหลือเกินที่ผู้นำทางศาสนาในกลุ่มที่ละทิ้งความจริงเป็นผู้ที่กำลังเล่นซู่อยู่หรือล่วงละเมิดทางเพศกับใครบางคนในแวดวงของเขา พระคัมภีร์กล่าวถึงอุปนิสัยทางศีลธรรมของคนชั่วช้าเหล่านี้ไว้ตั้งนานแล้ว มันสอดคล้องกับการพูดหมิ่นประมาทฝ่ายวิญญาณของพวกเขา นอกจากนี้ หากเขาเต็มใจอยู่แล้วที่จะบิดเบือนข่าวประเสริฐ ความล้มเหลวฝ่ายศีลธรรมของพวกเขาจึงไม่เป็นเรื่องแปลกแต่อย่างใด

2 ปต 2:15-16 เปโตรกล่าวต่อไปว่า เขาสะละทิ้งทางถูกต้อง หลงไปในทางผิด ดำเนินตามทางของบาลาอัมบุตรชายเบโอร์ ผู้ที่ขอบำเหน็จแห่งการอธรรม 16 แต่บาลาอัมก็ได้ถูกติเพราะการที่เขาได้กระทำความชั่วช้านั้น ลาใบ้ตัวนั้นพูดเป็นภาษามนุษย์ และได้ยับยั้งอาการคลุ้มคลั่งของศาสดาพยากรณ์คนนั้น คำที่แปลว่า ถูกต้อง (*อะฮูซุส*) จริงๆแล้วมีความหมายว่า ‘ตรง’ หรือ ‘ซื่อตรง’ ที่ตรงข้ามกับคดโกง วลี หลงไป มีความหมายตรงตัวว่า ‘ถูกหลอก’

เปโตรจึงใช้เรื่องของบาลาอัมเป็นภาพประกอบ ในหนังสือกัณดารวิถี บาลาอัมเป็นนักเทศน์ที่ยินยอมบิดเบือนพระวจนะของพระเจ้าเพราะเห็นแก่ผลตอบแทนที่เป็นเงิน ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า พวกผู้นำทางศาสนาหลายคนทำเพื่อเงิน นี่เป็นจริงในกรณีของบาลาอัมและเป็นจริงในสมัยของเปโตรด้วย มันก็ยังเป็นจริงจนถึงทุกวันนี้ คำที่น่าสนใจคือ อาการคลุ้มคลั่ง (*พาราฟรอนีเย*) ซึ่งเกี่ยวข้องกับบาลาอัม มันมีความหมายด้วยว่า ‘ความเสียดสี’

2 ปต 2:17 คนเหล่านี้เป็นป่อที่ไร้น้ำ เป็นเมฆที่ถูกพายุพัดไป ทรงเตรียมหมอกแห่งความมืดทึบไว้แล้วสำหรับคนเหล่านั้นเป็นนิตย์ เปโตรกล่าวต่อไปว่าพวกเขาละทิ้งความจริงเหล่านี้

เป็น “บ่อที่ไร้น้ำ” ความหมายก็คือว่า พวกเขาเป็นคนว่างเปล่าฝ่ายวิญญาณ นอกจากนี้พวกเขา เป็น “เมฆที่ถูกพายุพัดไป” นั่นคือ พวกมัน ไม่มีฝน พวกมันเป็นแค่เมฆที่ถูกพัดไปมา แต่ไม่ให้ ฝนอันหล่อเลี้ยงชีวิต ท่านจึงเตือนว่าสำหรับคนเหล่านี้ “ทรงเตรียมหมอกแห่งความมืดทึบไว้ แล้วสำหรับคนเหล่านั้นเป็นนิรันดร์” คำที่แปลว่า หมอก (ซอพอส) จริงๆแล้วหมายถึง ‘ความดำมืด’ ท่านจึงกล่าวว่าความมืดอันดำสนิทได้ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับคนพวกนี้ เห็นได้ชัดว่าที่ๆเลวร้าย ที่สุดในนรกจะถูกสงวนไว้สำหรับบรรดาผู้นำทางศาสนาที่ละทิ้งความจริง

2 ปต 2:18 คนเหล่านี้อาจพูดด้วยวาจาไพเราะเสนาะหู แต่พวกเขาก็ล่องลงผ่านทาง เนื้อหนัง เพราะว่าเขาพูดเยอหยิ่งอวดตัว และเขาใช้ความปรารถนาแห่งเนื้อหนังกับความกำหนัด เพื่อจะล่องลงคนทั้งหลายที่กำลังหนีไปจากคนเหล่านั้นที่หลงประหลาดผิด คำที่แปลว่า เยอหยิ่ง (ฮูเพรอกคอส) มีความหมายว่า ‘โอ้อวด’ ในบริบทนี้ น่าจะหมายถึง จี๋โอ้ หรือฟุ่มเฟือย คำที่ แปลว่า อวดตัว (มาไทออส) มีความหมายว่า ‘ขาดซึ่งความจริง’ หรือถึงกับ ‘ความเสื่อมทราม’ นอกจากนี้ พวกเขาก็ล่องลงคนเหล่านั้นที่กำลังจะถูกช่วยให้พ้นจากความผิดพลาดโดยใช้แรง กำหนดอันต่ำช้าของมนุษย์เป็นเครื่องมือ

2 ปต 2:19 เรื่องน่าตลกก็คือ เขาสัญญาว่าจะให้คนเหล่านั้นพ้นจากการเป็นทาส แต่ ตัวเขาเองยังเป็นทาสของความหายนะ เพราะว่ามันมนุษย์พ่ายแพ้แก่สิ่งใด เขาก็เป็นทาสของสิ่งนั้น น่าสนใจที่ว่ามีในสมัยศตวรรษแรก ก็มีพวกนักเทศน์หัวเสรีที่เทศนาเรื่องต่างๆ เช่น ‘เสรีภาพ’ (คือ สิทธิมนุษยชน หรือการมีสิทธิทำตามใจชอบโดยอ้างเรื่องพระคุณ) สิ่งที่ขัดแย้งกันเองก็คือ ว่า พวกนักเทศน์หัวเสรีเหล่านี้เองก็ตกเป็นทาสของความเสื่อมทรามอยู่ มันไม่ใช่เรื่องแปลกเลย ในสมัยนี้ที่พวกผู้นำทางศาสนาที่ละทิ้งความจริงจะเป็นคนติดเหล้า หรือเสพติดสิ่งต่ำช้ายิ่ง กว่านั้น เช่น สื่อลามก เป็นต้น

2 ปต 2:20 เมื่อคนๆหนึ่งถูกช่วยให้รอดออกมาจากโลกแล้วและกลับไปหาความ เสื่อมทรามอีก พระคัมภีร์ก็กล่าวว่า บั้นปลายของพวกเขาก็เลวร้ายเสียยิ่งกว่าตอนที่พวกเขายังไม่ ได้รับความรอด เพราะว่าถ้าหลังจากที่เขาพ้นจากสรรพมลทินของโลกนี้แล้ว ด้วยการที่เขา รู้ เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า และพระผู้ช่วยให้รอด เขากลับเกี่ยวข้องกับและพ่ายแพ้แก่

การชั่วนั้นอีก บั้นปลายของเขาก็กลับชั่วร้ายยิ่งกว่าตอนต้น คำที่แปลว่า สรรพมลทิน (มื่อสมา) มีความหมายว่า 'สิ่งชั่วร้ายต่างๆ' ภาพประกอบที่ชัดเจนของการละทิ้งความจริงปรากฏตรงนี้ การได้รู้จักความจริงแล้วและกลับไปหาความชั่วร้ายของโลกนี้ก็ทำให้คนๆนั้นแย่เสียยิ่งกว่าการที่เขาไม่เคยได้มารู้จักกับพระวาระของพระเจ้า

2 ปต 2:21 การไม่รู้จักความจริงก็ดีเสียกว่าที่จะรู้จักมันแล้วหันเสียจากมัน เพราะว่า ถ้าเขาไม่ได้อ่านทางชอบธรรมนั้นเสียเลยก็ยิ่งจะดีกว่าที่เขาได้รู้แล้ว แต่กลับหันหลังให้พระบัญญัติอันบริสุทธิ์ที่ได้ทรงโปรดประทานให้แก่เขา นั้น ทั่วพระคัมภีร์ความจริงที่ถูกสอนก็คือว่า คนที่ได้รับฝากไว้มากก็จะเรียกเอาจากผู้นั้นมาก (ลูกา 12:48) การกลับไปหาโลกหลังจากที่ได้ รู้จักมักคุ้นกับความจริงแล้วก็เป็นเรื่องที่ร้ายแรงจริงๆ นี่สื่อว่าคนๆนั้นไม่รอดและจะถูกปรับ โทษให้ได้รับส่วนที่เลวร้ายที่สุดของนรก

2 ปต 2:22 พฤติกรรมได้เกิดกับเขาตามสุภานิตซึ่งเป็นความจริงว่า "สุนัขได้กลับกิน สิ่งที่มีมันตำรอกออกมาแล้ว และสุกรที่ได้ชำระล้างตัวแล้วก็กลับลุยลงไปนอนในปลักอีก" ท่านยก คำพูดจากสุภานิต 26:11 เช่นเดียวกับที่สุนัขจะกลับไปหาอาเจียนของมันหรือสุกรที่กลับไปหา โคลนของมัน คนที่ละทิ้งความจริงก็จะกลับไปหาความเสื่อมทรามของโลก การละทิ้งความจริง จึงเป็นสิ่งที่ จะได้รับการปรับโทษอย่างร้ายแรง เราต้องระวังคนเช่นนั้นให้ดี ดังนั้นในบทนี้ เปโตรได้พูดถึงอุปนิสัยของคนที่ละทิ้งความจริง ในบทที่ 1 ท่านได้พูดถึงเนื้อหาของคำสอนของ คนที่ละทิ้งความจริง

ภาพรวมของ 2 เปโตร 3: ในบทสุดท้ายนี้ เรามาถึงบทสรุปของเรื่องที่ถูกพูดถึงในบทที่ 2 นั่นคือ การพิพากษาในคราวที่สุดของพระเจ้า เปโตรพูดถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์, วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า, ฟ้าสวรรค์ใหม่ และแผ่นดิน โลกใหม่ ขณะที่ท่านปิดท้ายจดหมายฝากฉบับนี้ ท่านก็พูดถึงวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งรวมถึงการที่พระเจ้าทรงทำลายแผ่นดิน โลกและ ฟ้าสวรรค์ซึ่งมีอยู่เดี๋ยวนี้ มีคำสั่งหลายประการ: (1) การเพียรอดทนรอคอยการเสด็จกลับมาของ

พระคริสต์, (2) การระมัดระวังเกรงว่าเราจะล้มลงในความบาป และ (3) การเติบโตขึ้นในพระคุณและในความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

2 ปต 3:1 เปโตรออกความเห็นว่ายักนี้ พวกที่รัก นี้เป็นจดหมายฉบับที่สองที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลาย และในจดหมายทั้งสองฉบับนั้น ข้าพเจ้าได้สะกิดใจอันบริสุทธิ์ของท่านให้ระลึก คำที่แปลว่า สะกิดใจ (คิอะเกะอิโร) มีความหมายว่า ‘ปลุกให้ตื่น’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เราจำเป็นต้องปลุกใจของเราให้ตื่นเพื่อที่จะระลึกว่าพระเยซูกำลังจะเสด็จมาอีกทีในไม่ช้า บริบทที่ตามมาจะเปิดเผยให้เห็นว่า วัตถุประสงค์ในการเตือนความจำของพวกเขา ก็คือว่า พระเยซูกำลังจะเสด็จกลับมา

2 ปต 3:2 ท่านจึงกล่าวต่อไปว่าเพื่อท่านทั้งหลายจะได้ใส่ใจถ้อยคำทั้งหลายที่พวกศาสดาพยากรณ์อันบริสุทธิ์ได้กล่าวไว้เมื่อก่อน และคำบัญชาของเราทั้งหลายพวกอัครสาวกขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด ความหมายก็คือว่า เพื่อที่เราจะระลึกถึงสิ่งที่เหล่าผู้พยากรณ์ในพระคัมภีร์เดิมและพวกอัครสาวกได้บัญชาไว้แล้ว

2 ปต 3:3 จงรู้ข้อนี้ก่อน คือในวันสุดท้ายคนที่ชอบเยาะเย้ยจะเกิดขึ้นและประพฤติตามใจปรารถนาชั่วของตน ตรงนี้เปโตรพูดถึงการละทิ้งความจริงและพวกคนที่ละทิ้งความจริงซึ่งถูกกล่าวประณามไปเยอะแล้วในบทที่ 2 ให้เราสังเกตอีกครั้งว่าท่านชี้ให้เห็นว่า คนพวกนี้มักมีคตินหา (ความสนใจต่างๆที่เห็นแก่ตัว) ของตัวเองเป็นตัวกระตุ้น

2 ปต 3:4 นอกจากนี้ พวกคนชอบเยาะเย้ยและพวกที่ละทิ้งความจริงก็มักกล่าวคำพูดที่แสดงถึงความสงสัย พวกเขาบอกว่า "คำที่ทรงสัญญาไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษหลับลงไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนที่ได้เป็นอยู่ตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก" เงื่อนงำที่เปิดเผยให้เห็นถึงแนวคิดเสรีนิยมทางศาสนศาสตร์ก็คือ เงื่อนงำที่แสดงถึงความสงสัย เราจำได้ในปฐมกาลที่ซาตานพูดกับเอวาว่า "จริงหรือที่พระเจ้าตรัสว่า" แก่นแท้ของความเชื่อแบบคริสเตียนคือ การเชื่อคำตรัสของพระเจ้าว่าจะเป็นไปตามนั้น นั่นคือความเชื่อ พระเจ้าทรงเป็นผู้ริเริ่มความเชื่อ ซาตานเป็นผู้ริเริ่มความสงสัย พวกคนชอบเยาะเย้ย

คนเย้ยหยัน คนหัวคิดเสรี และคนที่ละทิ้งความจริงมักตั้งคำถามเกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้า ด้วยความสงสัย

2 ปต 3:5 เพราะว่าเขาแกล้งลืมข้อนี้เสีย คือโดยคำตรัสของพระเจ้า ฟาสาพรรคได้อุบัติขึ้นตั้งแต่โบราณ และแผ่นดินโลกจึงได้บังเกิดขึ้นแยกออกจากน้ำและท่ามกลางน้ำ คนไม่เชื่อคนอวิชชา คนไม่ยอมรับการมีอยู่ของพระเจ้า และคนที่ละทิ้งความจริงแกล้งลืมความจริงตามพระคัมภีร์ พวกเขาหลีกเลี่ยงการพยายามเข้าใจความจริงของพระเจ้าเพราะพวกเขาไม่ยอมรับ คนไม่เชื่อพระเจ้าและคนอวิชชาส่วนใหญ่ไม่เชื่อตรงในด้านเขาวนปัญญา มันไม่ใช่ที่ว่าพวกเขาไม่เข้าใจหรือไม่เชื่อความจริง แต่พวกเขายินดีเลือกที่จะเพิกเฉยต่อความจริง ซึ่งเผยให้เห็นถึงสภาพอันต่ำทรามของใจของพวกเขา เปโตรเปลี่ยนไปพูดถึงเรื่องของการทรงสร้างและน้ำท่วมโลกที่เกิดขึ้นตามมา ซึ่งเป็นความจริงที่สำคัญสองประการเกี่ยวกับที่มาของสรรพสิ่ง

ให้เราสังเกตว่าฟาสาพรรคและแผ่นดินโลกเป็นมา โดยพระวาระของพระเจ้า ดู สดุดี 33:8-9 ในข้อนั้น พระคัมภีร์กล่าวชัดเจนว่าการทรงสร้างโลกนี้เป็นมาโดยพระวาระของพระเจ้าจริงๆ “พระองค์ตรัส มันก็เกิดขึ้นมา พระองค์ทรงบัญชา มันก็ออกมา” ทฤษฎีสำคัญของแนวคิดอเทวนิยมคือ วิวัฒนาการ พวกเขาให้เหตุผลว่า หากไม่มีพระเจ้า แล้วเรามีตัวตนขึ้นมาได้อย่างไร วิวัฒนาการ, อเทวนิยม, การละทิ้งความจริง และแนวคิดเสรีนิยมต่างไปด้วยกันเพราะพวกมันมาจากผู้ให้กำเนิดเดียวกัน

เปโตรจึงพูดถึงน้ำท่วมโลกและการที่แผ่นดินโลกประกอบด้วยน้ำจริงๆ กระนั้นเมื่อถูกน้ำท่วมและบรรดาสิ่งมีชีวิตในโลกก็พินาศไป ทฤษฎีวิวัฒนาการไม่เพียงปฏิเสธการทรงสร้างโดยพระเจ้าอย่างแข็งขันเท่านั้น แต่มันยังปฏิเสธการพิพากษาโดยตรงของพระเจ้าผ่านทางน้ำท่วมนั้นด้วย ดังนั้น ปรากฏการณ์ทางกายภาพทุกอย่างที่อาจสังเกตเห็นได้บนแผ่นดินโลกในแง่ของธรณีวิทยา, ชีววิทยา, ฟอสซิล, ภูมิประเทศ, การศึกษาเกี่ยวกับภูเขาไฟระเบิดก็ถูกนำเสนอในแง่ของวิวัฒนาการโดยชาวโลกเสมอ

2 ปต 3:6 โดยเหตุเหล่านั้น พระองค์จึงได้ทรงบันดาลให้น้ำมาท่วมทำลายโลกที่มีอยู่ในเวลานั้น ชาวโลกแกล้งลืมเสียว่าพระเจ้าได้ทรงพิพากษาโลกนี้แล้ว พวกเขาไม่ยอมรับเรื่องนั้น พวกเขาก็เลยเย้ยเยาะ ตั้งคำถาม และเพิกเฉยต่อข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ดังกล่าว

แน่นอนที่แรงจูงใจของพวกเขาก็ปรากฏชัดเจน หากพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และบริสุทธิ์ทรงสามารถและได้ทรงพิพากษาโลกนี้ไปแล้วครั้งหนึ่ง พระองค์ก็ย่อมทรงทำแบบนั้นได้อีกอย่างแน่นอน ดังนั้นทางออกง่ายๆของพวกเขาก็คือการเพิกเฉยต่อความจริงข้อนี้และออกปากว่าพวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้าหรือในเรื่องการทรงสร้าง ยิ่งเรื่องน้ำท่วมโลกด้วยยิ่งไม่ต้องพูดถึง นี่เป็นจุดที่ชาวโลกยืนอยู่ในทางปรัชญาจนถึงทุกวันนี้ น่าสังเกตว่าเปโตรกล่าวล่วงหน้าว่าเป็นวิธีที่สภาพสิ่งต่างๆจะเป็นใน “วันสุดท้าย” (ข้อ 3) แน่นอนที่ทุกวันนี้เรากำลังอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว

2 ปต 3:7 คราวนี้เปโตรย้อนกลับไปพูดถึงสิ่งต่างๆที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ แต่ว่าท้องฟ้า อากาศและแผ่นดินโลกที่อยู่เดี๋ยวนี้ พระองค์ทรงเก็บงำไว้โดยคำตรัสนั้นสำหรับให้ไฟเผา คือเก็บไว้จนถึงวันทรงพิพากษาและวันพิनाศแห่งบรรดาคนอธรรม โลกนี้ถูกสงวนไว้สำหรับการพิพากษาในอนาคตโดยทางคำตรัสนั้นของพระเจ้าที่ได้สร้างมันและจากนั้นก็นำมาซึ่งน้ำท่วมโลก

ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกกำลังถูกเก็บงำไว้สำหรับการพิพากษาด้วยไฟที่กำลังจะมา พระเจ้าได้ทรงพิพากษาแผ่นดินโลกแล้วด้วยน้ำท่วม ครั้งต่อไปมันจะเกิดขึ้นด้วยไฟและจะรวมถึงฟ้าสวรรค์ด้วย ดู ข้อ 10-12

คำที่แปลว่า **พินาศ** (*ฮาโพและเอีย*) มีความหมายว่า ‘การทำลาย’ ความจริงก็คือว่า การพิพากษาและความพินาศของคนอธรรมกำลังจะมา ดู 2 เปโตร 2:9 ที่กล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบ...วิธีที่จะรักษาคนอธรรมไว้จนถึงวันพิพากษาเพื่อจะได้ลงโทษเขา” อีกครั้งที่บริบทที่ใหญ่กว่าของ 2 เปโตรก็คือว่า พระเจ้าจะทรงพิพากษาไม่เพียงคนอธรรมเท่านั้น แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกคนที่ละทิ้งความจริงและพวกอาจารย์เท็จด้วย

2 ปต 3:8 บัดนี้เราได้รับคำเตือนให้ระลึกถึงในบริบทของคำถามของพวกเขาขอบเยาะเย้ยที่ว่า “พระสัญญาเรื่องการเสด็จมาของพระองค์นั้นอยู่ที่ไหน” คำตอบของคำถามนี้คือ แต่พวกที่รัก อย่าลืมข้อนี้เสีย คือวันเดียวขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนวันเดียว ประเด็นก็คือว่า (ก) เวลาของพระเจ้าไม่เหมือนกับเวลาของเราและ (ข) สิ่งที่คุณ

เหมือนเป็นเวลาที่ยาวนานสำหรับเราในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้วก็ไม่นานเลย ถึงแม้ว่าเรา
ได้ยื่นเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระคริสต์มาตั้งแต่สมัยพวกอัครสาวก แต่ในเวลาของพระเจ้า
แล้วมันก็เป็นเหมือนกับหลายวันเท่านั้น สำหรับเรามันเป็นเหมือนเวลาเกือบสองพันปี สำหรับ
พระเจ้านั้นเป็นเหมือนกับหลายวันเท่านั้น นอกจากนี้เราควรหมายเหตุไว้ว่าเปโตร *ไม่ได้* กล่าวว่
วันเดียวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็นเวลาหนึ่งพันปี คำสำคัญคือ *เหมือนกับ* วันเดียวกับองค์พระผู้
เป็นเจ้าเป็นเหมือนกับหนึ่งพันปี ปฏิทินของพระองค์อยู่คนละมิติกับของเรา

2 ปต 3:9 อย่างไรก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้า *ไม่ได้* ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของ
พระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่เราทั้งหลายมา
ช้านาน *ไม่ได้* ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับ
ใจเสียใหม่ ก่อนหน้านี้เปโตรพูดถึงคำเยาะเย้ยของพวกคนชั่วที่ตั้งคำถามเกี่ยวกับการเสด็จกลับมา
ของพระคริสต์และชี้ให้เห็นว่าเวลาได้ผ่านไปหลายปีนับตั้งแต่พระสัญญาของพระองค์ที่จะ
เสด็จกลับมา คำที่แปลว่า *เฉื่อยช้า* (บราคูโน) มีความหมายว่า ‘ชักช้า’ หรือ ‘เอื่อยเอื่อย’ ถึงแม้ว่า
มันดูเหมือนเป็นความล่าช้าอย่างมาก (ความเอื่อยช้า) แต่ความจริงก็คือว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรง
อดกลั้นพระทัยไว้ คำที่แปลเช่นนั้น (มาครอธูเมะ โอ) มีความหมายตรงตัวว่า ‘อดทนอย่างมาก’
ปกติแล้วคำนี้มักถูกแปลเป็น ‘อดทน’

ส่วนหนึ่งแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า *ไม่ได้* ทรงรีบเสด็จมาเพราะพระองค์ทรงอดทนอย่างมาก
“*ไม่ได้* ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย” นอกจากนี้ พระเจ้าในพระเมตตาของพระองค์ก็
ทรงให้การพิพากษาเน้นช้าออกไปเพื่อที่จะได้ไม่มีใครจำเป็นต้องพินาศ “แต่ทรงปรารถนาที่จะ
ให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่” ตรงข้ามกับคำสอนของแนวคิดแคลวิน (Calvinism) พระเจ้าทรงมี
พระประสงค์ที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่ พระเจ้ามิได้ทรงเลือกบางคนให้มาถึงความรอด
และให้บางคนพินาศ พระประสงค์สูงสุดของพระองค์ก็คือให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่ ให้เรา
สังเกตเพิ่มเติมว่า *การกลับใจใหม่* เป็นคำที่ใช้ในความหมายเดียวกับความรอด เราพบการใช้คำดัง
กล่าวในหนังสือกิจการและโดยเฉพาะสำหรับพวกยิวในศตวรรษแรก การกลับใจใหม่เป็นส่วน
หนึ่งของหลักการที่สำคัญกว่าคือ ความเชื่อที่ช่วยให้รอด

2 ปต 3:10 เปโตรจึงกลับมาพูดถึงบริบทเรื่องการพิพากษาที่ใกล้เข้ามา แต่ว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจะมาถึงเหมือนอย่างขโมยแอบย่องมาในเวลากลางคืน และในวันนั้น ท้องฟ้าจะสว่างเสียไปด้วยเสียงที่ดังกึกก้อง และโลกธาตุจะสลายไปด้วยไฟอันร้อนยิ่ง และแผ่นดินโลกกับการงานทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้นจะต้องไหม้เสียสิ้นด้วย ตรงนี้เราเห็นถึงเหตุการณ์สำคัญที่จะเกิดขึ้นในอวสานกาล วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าหมายถึงตอนที่พระคริสต์จะทรงเข้ามา แทรกแซงและกุมอำนาจเด็ดขาดในเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก นี่หมายถึงการพิพากษาและการเสด็จกลับมาของพระองค์ ตรงนี้เปโตรพูดถึงการทำลายแผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ที่มีอยู่เดี๋ยวนี้ การทรงสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าหมายถึงการเข้ามาแทรกแซงของพระเยซูคริสต์ด้วยฤทธิ์เดช การพิพากษา และไอศวรรย์เหนือกิจการต่างๆบนแผ่นดินโลกนี้ มันหมายถึงเวลาที่อาณาจักรทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกนี้จะกลายเป็นอาณาจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และตอนที่พระองค์จะทรงครอบครองสืบๆไปเป็นนิรันดร์ (วิวรณ์ 11:15)

การมาถึงของวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นเหมือนกับขโมยที่ย่องมาในเวลากลางคืน น่าสนใจคือคำว่า 'วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า' หรือ 'ในวันนั้น' ปรากฏเกือบห้าสิบครั้งในหนังสืออิสยาห์ ในวันนั้น "ท้องฟ้าจะสว่างเสียไปด้วยเสียงที่ดังกึกก้อง และโลกธาตุจะสลายไปด้วยความร้อนอันแรงกล้า และแผ่นดินโลกกับการงานทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้นจะต้องไหม้เสียสิ้นด้วย" การพิพากษาของพระเจ้าที่จะบรรลุลึกลับที่สุดในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาพร้อมกับการทำลายแผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ที่เรา รู้จักอยู่ตอนนี้ด้วยไฟ เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นหลังยุคพันปี ดู วิวรณ์ 21:1, 2 เปโตร 3:7, อิสยาห์ 51:6, มัทธิว 24:35 ณ เวลานี้เองพระเจ้าจะทรงสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ ดู วิวรณ์ 21:1, อิสยาห์ 65:17

2 ปต 3:11 อัครสาวกท่านนี้กล่าวต่อไปว่า เมื่อเห็นแล้วว่าสิ่งทั้งปวงจะต้องสลายไปหมดสิ้นเช่นนี้ คำที่แปลว่า สลายไปหมด (ลู โอ) มีความหมายว่า 'ถูกปลด' หรือ 'ถูกปล่อย' ในวันนั้น การพิพากษาของพระเจ้าจะถูกปลดปล่อยออกมา

ดังนั้น ท่านทั้งหลายควรจะเป็นคนเช่นใดในชีวิตที่บริสุทธิ์และที่เป็นอย่างพระเจ้า อีกครั้งทีคำที่แปลว่า **เป็นคนเช่นใด** (*อานาสโตรอฟ*) หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิต (ลักษณะการใช้ชีวิต) ของคนๆหนึ่ง เมื่อการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อความชั่วร้าย ความอธรรม และการละทิ้งความจริงมาถึงระดับที่สิ่งทรงสร้างจะถูกทำลาย เราจึงควรดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์และเป็นตามแบบของพระเจ้ายิ่งขึ้นขนาดไหน นี่เป็นคำถามที่ทรงพลังซึ่งเราต้องใคร่ครวญให้ดี

2 ปต 3:12 ดังนั้นเราจึงควรคอยท่าและกระหายที่จะให้วันของพระเจ้ามาถึง คำที่แปลว่า **คอยท่า** (*พรอสคอคอาโอ*) มีความหมายว่า ‘ตั้งหน้าตั้งตาคอย’ หรือ ‘คาดหวัง’ คำที่แปลว่า **กระหาย** (*สเปเฮอโด*) มีความหมายด้วยว่า ‘ปรารถนาอย่างจริงจัง’ ดังนั้น เราจึงควรตั้งตาคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์มากยิ่งขึ้นกว่าขนาดไหน ตรงนี้คำว่า “วันของพระเจ้า” ก็ถูกใช้ในความหมายเดียวกับคำที่ถูกใช้บ่อยกว่าคือ “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

เมื่อไฟจะติดท้องฟ้าอากาศให้ละลายไป และโลกธาตุจะละลายไปด้วยไฟอันร้อนยิ่ง คำที่แปลว่า **ละลายไป** (*ลูโอ*) มีความหมายอีกครั้งว่า ‘ถูกปล่อย’ หรือ ‘ถูกปลด’ หรือในเชิงอุปมัยก็คือ ‘กำจัดทิ้ง’ ความหมายแบบหลังนี้น่าจะใช้สำหรับบริบทนี้ อีกครั้งมีการพูดถึงการที่เมื่อวันขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึง โลกเก่านี้ ฟ้าสวรรค์ที่ล้อมรอบมันและโลกธาตุที่มีอยู่ จะถูกทำลายและถูกไฟอันร้อนยิ่งทำให้ละลายไป แผ่นดินโลกและสิ่งแวดล้อมที่พวกถือผิดกราบไหว้บูชาจะถูกทำลาย

2 ปต 3:13 แต่ว่าบรรดาคนของพระเจ้า แต่ว่าตามพระสัญญาของพระองค์นั้น เราจึงคอยท้องฟ้าอากาศใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ที่ซึ่งความชอบธรรมจะดำรงอยู่ โลกใบเก่านี้ซึ่งแปดเปื้อนและเสื่อมทรามไปเพราะความบาปและความชั่วช้าจะถูกกำจัดและพระเจ้าจะทรงสร้างโลกใบนี้ขึ้นใหม่ พระองค์ได้ทรงสัญญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้แล้วในอิสยาห์ 65:17 และ 66:22 เราควรฟังความคิดของเราทุกวันนี้ไว้กับเรื่องนี้ด้วย

ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่จะเป็นที่ความชอบธรรมจะดำรงอยู่ ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ซึ่งเป็นบ้านของอาณาจักรนิรันดร์นั้นจะมีลักษณะเฉพาะเป็นความ

ชอบธรรม มันจะดำรงอยู่ที่นั่น สิ่งทรงสร้างจะไม่ถูกความบาปหรือความเลื่อมทรามแห่งความชั่วช้าทำให้แปดเปื้อนอีกเลย นั่นจะเป็นวันอันเปี่ยมสุขขนาดไหน! ดู วิวรรณ์ 21 และ 22 ด้วย

2 ปต 3:14 เหตุฉะนั้นพวกที่รัก เมื่อท่านทั้งหลายยังคงยั้งคอยสิ่งเหล่านี้อยู่ ท่านก็จงอุตส่าห์ให้พระองค์ทรงพบท่านทั้งหลายอยู่เป็นสุข ปราศจากมลทินและข้อตำหนิ เพราะว่าเรากำลังตั้งตาคอยให้วันนั้นมาถึง เราจึงควรอุตส่าห์ที่จะให้พระองค์มาพบเราในสันติสุข ความบริสุทธิ์ และปราศจากตำหนิ กล่าวสั้นๆก็คือ เราต้องดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม บ้านของเราในสวรรค์จะเป็นที่แห่งความชอบธรรม เราจึงควรพากเพียรที่จะดำเนินชีวิตเช่นนั้นด้วยในระหว่างนี้

2 ปต 3:15 นอกจากนี้ และจงถือว่า การที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงอดกลั้นพระทัยไว้นานนั้นเป็นการช่วยให้รอด ดังที่เปาโลน้องที่รักของเราได้เขียนจดหมายถึงท่านทั้งหลายด้วย ตามสติปัญญาซึ่งพระองค์ได้ทรงโปรดประทานแก่ท่านนั้น ความหมายก็คือว่า เราต้องตระหนักว่าความอดกลั้นพระทัยไว้นาน (คือ การรอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์อันแสนยาวนาน) ก็เป็นไปเพื่อความรอดของผู้อื่น ในช่วงเวลาว่างอันแสนยาวนานนี้ มีคนมากมายได้รับความรอดและถูกเพิ่มเข้ากับพระกายของพระคริสต์ คราวนี้เปโตรพูดถึงจดหมายฝากฉบับต่างๆของเปาโลและการที่ท่านอธิบายเยาะเย้ยเหลือเกินเกี่ยวกับเรื่องความรอด

2 ปต 3:16 เหมือนในจดหมายของท่านทุกฉบับ ท่านได้กล่าวถึงเหตุการณ์เหล่านั้น และในจดหมายนั้นมีบางข้อที่เข้าใจยาก ซึ่งคนทั้งหลายที่ไม่ได้เรียนรู้และไม่แน่นอนมั่นคงนั้นได้เปลี่ยนแปลงเสีย เหมือนเขาได้เปลี่ยนแปลงข้ออื่นๆในพระคัมภีร์ จึงเป็นเหตุกระทำให้ตัวพินาศ เปาโลกล่าวถึงเรื่องเดิมๆในจดหมายฝากฉบับต่างๆของท่าน ถึงแม้ว่าบางครั้งสิ่งเหล่านั้นอาจเป็นเรื่องเข้าใจยากนิดหน่อยก็ตาม น่าเสียดายที่ว่าบางคนซึ่งไม่เคยสละเวลาที่จะศึกษาพระคัมภีร์อย่างเหมาะสมก็บิดเบือนพระคัมภีร์เพื่อจุดประสงค์ของตัวเอง ตามที่ท่านได้กล่าวไปแล้ว ในบทที่ 2 คนเหล่านั้นที่บิดเบือนพระวจนะของพระเจ้าก็จะถูกพระเจ้าพิพากษา ลัทธิเทียมเท็จมากมายมีผู้นำที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมหรือรับการศึกษาย่างเหมาะสมในความเข้าใจเกี่ยวกับ

พระคัมภีร์ พวกเขาเปลี่ยนแปลง (ตรงตัวคือ บิดเบือน) พระวณะของพระเจ้า นำเสรีที่แม่แต่คนที่ไม่รู้มากกว่าก็รับติดตามคนพวกนั้นไปด้วย

2 ปต 3:17 เมื่อเราทราบถึงสิ่งเหล่านี้แล้ว ท่านก็จงระวังให้ดี เกรงว่าท่านอาจจะหลงไปกระทำผิดตามการผิดของคนชั่ว และท่านทั้งหลายจะสูญเสียความหนักแน่นมั่นคงของท่าน เราได้รับบัญชาให้ระมัดระวังให้ดี เกรงว่าเราจะหล่นไปจากการเป็นคนหนักแน่นในองค์พระผู้เป็นเจ้าและถูกพาให้หลงผิดโดยมันผู้ชั่วร้าย น่าสังเกตว่าคำสอนผิดทางศาสนศาสตร์มักเกิดขึ้นโดยฝีมือของพญามาร มันเป็นบ่อเกิดของสิ่งชั่วๆเหล่านี้ทั้งหมด พญามารเป็นหนึ่งในสิ่งมีชีวิตที่เคร่งศาสนาที่สุดในโลก ปัญหาก็คือว่า มันเป็นเจ้าของแห่งการปลอมแปลงศาสนาเทียมเท็จ ซึ่งเป็นการละทิ้งความจริงที่ถูกพูดถึงมาตลอดหนังสือเล่มนี้

2 ปต 3:18 อัครสาวกท่านนี้ปิดท้ายจดหมายฝากฉบับนี้ด้วยคำสั่งที่เรียบง่ายแต่ลึกซึ้ง แต่ขอท่านทั้งหลายจงเจริญขึ้นในพระคุณ และในความรู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา เราได้รับบัญชาให้เติบโตขึ้นในพระคุณขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและในความรู้เกี่ยวกับพระองค์ด้วย เรื่องการเติบโตฝ่ายวิญญาณในองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้เป็นทางเลือกหนึ่ง เปโตรนำเสนอในรูปของคำสั่งขณะที่ท่านปิดท้ายจดหมายฝากฉบับนี้ ท่านจบด้วยคำอวยพร สง่าราศีจึงมีแค่พระองค์ทั้งในปัจจุบันนี้และตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน น่าสังเกตว่าวลีสุดท้ายอาจแปลแบบตรงตัวได้ว่า 'สง่าราศีจึงมีแค่พระองค์ทั้งในปัจจุบันนี้และไปจนถึงวันนิรันดร์ เอเมน' คำว่า *เอเมน* เป็นคำสั่งที่มีความหมายว่า 'ขอให้เป็นอย่างนั้น'